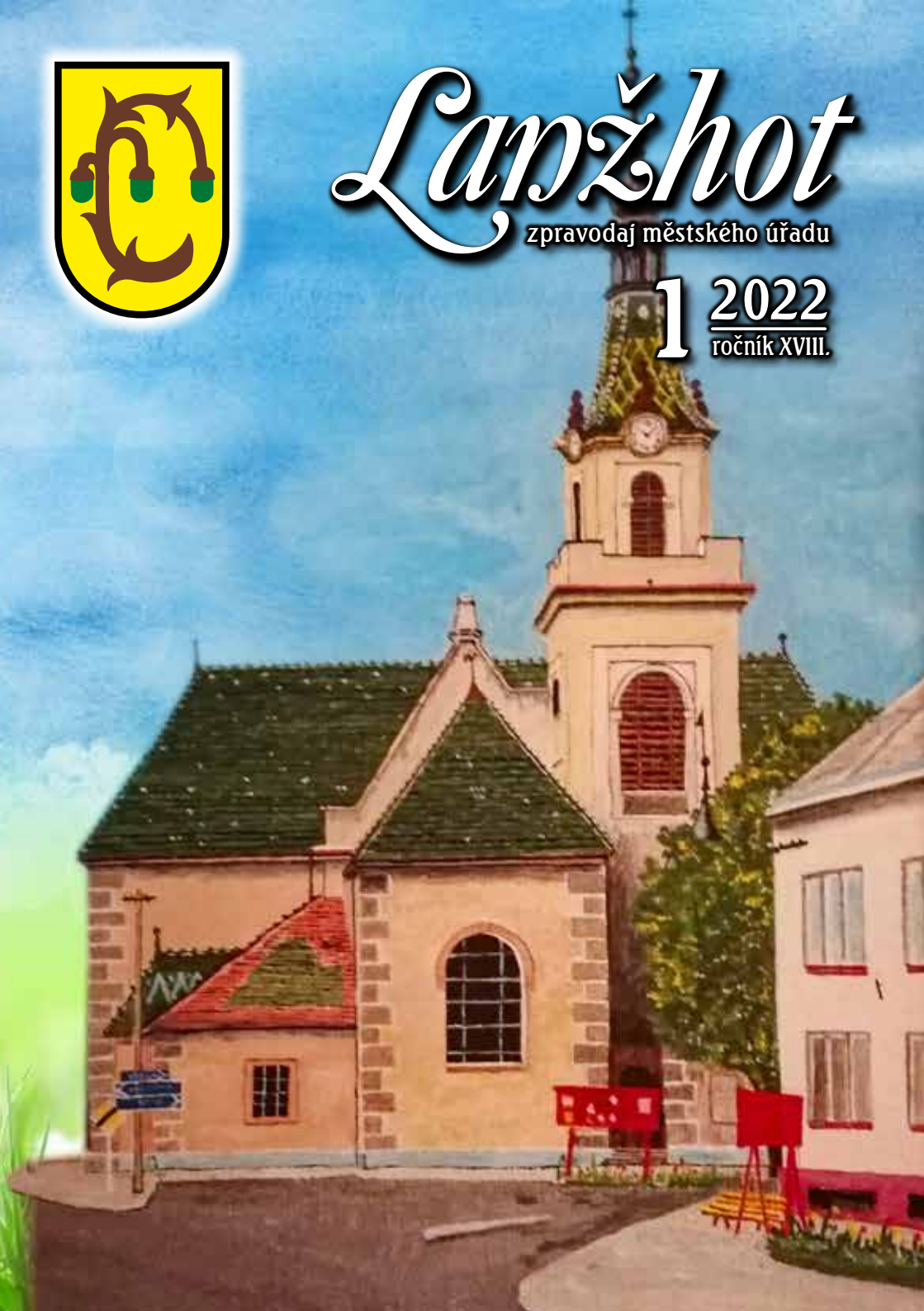

Lanžhot

zpravodaj městského úřadu

1 2022
ročník XVIII.

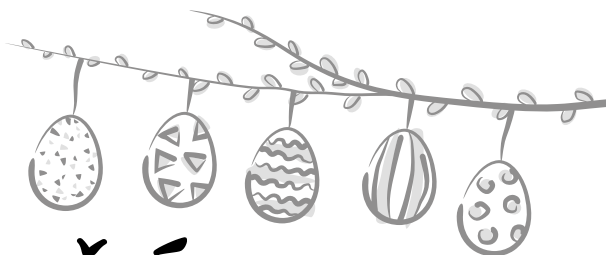
Staré fotografie

OBSAH

Slovo starosty	4	Lanžhotský policajt	44
Výpis z usnesení ze zasedání zastupitelstva ..	10	Pomíjivá krása	44
Společenská kronika	14	Neobyčejné zážitky ve vzpomínkách	45
Statistika obyvatel	14	Písně	47
Zasloužilý hasič – Ladislav Gajda	16	Odchod	48
Předání ocenění Osobnost města Lanžhot	15	Poslední tramp	50
Okénko farnosti	17	Soutocký admirál – Jaromír Uher starší	52
Okénko knihovny	21	Vzpomínka na polesného Jendu Blažka	55
Okénko školky	23	Lanžhotské nádraží dříve a dnes	57
Okénko školy	26	Konec památných jerlínů	59
Etiketa	29	Mušketýři s hokejkou	60
Zátopek v Lanžhotě	30	Co jste?	61
Omluva plus Čapla a Lacka	31	Rok fotbalového výročí	62
Skautský tábor v r. 1947	32	Chodili jste někdy do skautu?	65
Záhada objasněna	34	Florbalová sezóna 2021/2022	67
Tryzna za prezidenta	35	Tenisté vyhlíží sezónu	68
Historie železnice kolem Lanžhota	36	Poradci Bílého kruhu bezpečí	68
Lanžhotská fronta II. sv. války	39	Informace z města	71

*Krásné
velikonoční
svátky*

*přejí všem spoluobčanům
starosta, místostarostka
a všichni zaměstnanci města*

Slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané,

když jsem na sklonku minulého roku psal o tom, že **prožíváme prazvláštní dobu, jakou nikdo z nás dosud nikdy nezažil**, zmiňoval jsem, co všechno nás postihlo, čemu jsme museli čelit. Myslím, že tehdy ještě nikoho z nás nenapadlo, že se objeví něco, co to vše překoná. Bohužel, 24. února t.r. **ruská vojska vstoupila na území Ukrajiny** a svět se náhle změnil. Tento akt agrese vyvolal řetěz událostí, které se dotkly nás všech.

Díky naší historické zkušenosti s protektorátem za druhé světové války nebo s obsazením Československa sovětskými vojsky v roce 1968, jakož i blízkosti bojů, si celý národ uvědomil, jakou hodnotu má naše zapojení do evropských a obranných struktur.

Na druhou stranu, díky tomu všemu si většina z nás poopravila, že slovo uprchlík může znamenat i to, že je to někdo, s kým se dokážeme ztotožnit a kdo potřebuje naši pomoc.

V tuto chvíli ještě nevíme, jak se **situace s válkou na Ukrajině a s uprchlickou krizí** bude dále vyvíjet a co bude ještě třeba. Chtěl bych jen jasně říct, že **město Lanžhot je připraveno s humanitární pomocí**, podobně, jako tomu bylo i v případě obcí postižených tornádem.

Chtěl bych vyslovit velké uznání a poděkování všem, kdo jakkoli v této věci pomáhají – sbírkami, finančně, a zejména poskytnutím ubytování občanům Ukrajiny.

Ve spolupráci s TJ Sokol Lanžhot se město podílí a bude podílet na nákladech

v souvislosti s ubytováním skupiny uprchlíků na Šlajsi. Z toho důvodu zastupitelstvo schválilo změnu v rozpočtu v podobě nové účetní položky pro tuto humanitární pomoc.

A jak už bylo řečeno, nikdo z nás neví, jak se bude situace dále vyvíjet, ale je jasné, že se budeme muset uskrovnit. Ostatně už jsme to pocítili všichni v podobě zdražování energií, pohonných hmot a prakticky všeho zboží i služeb. Projeví se to i na přípravě našich obecních projektů a investic.

Vedení města se snažilo a snaží při **zajišťování financování investičních projektů využívat vyhlášených dotací** tak, abychom měli dostatek prostředků na jiné akce, které si budeme muset plně financovat sami.

A i když vyřizování dotací je spojeno s náročnější administrací, získání části investovaných korun zpět to vyváží. Mám radost, že se to podařilo v případě **dotace na modernizaci naší knihovny**, kdy jsme již obdrželi na účet města ze SZIF 1,16 mil. korun, což je téměř ½ celkových nákladů!

No, a protože jsme zdárně ukončili investiční akci na protipovodňová opatření – **bezdrátový rozhlas**, bude se podávat žádost o proplacení dotace ve výši 2647 tis. Kč. Bonusem je, že díky tomu Lanžhot získal kompletní ozvučení města. Rozhlas je zapojen do systému varování obyvatelstva nejen v případě povodní, ale také při mimořádných událostech.

Zejména v kontextu posledních událostí to nabývá na důležitosti. Součástí je i nová digitální ústředna. Ta umožňuje přenášet hlášení mj. i z mobilního telefonu krizového štábu, či jednotek IZS. A to i v době totálního výpadku elektrického proudu. I když jsou tyto nové funkce ohromující, přiznám se, že je mi milejší použití rozhlasu pro oznámení kulturních či společenských akcí.

Mezi dokončené akce můžeme nově zařadit i očekávanou **opravu Společenského domu**, bývalého kina. Slavnostní otevření proběhlo 12. března 2022. Shodou okolností je to 100 let od založení této budovy Společenstvem Katolického domu v roce 1922, jak je vytesáno na pamětní desce. Slavnostní večer proběhl za doprovodu CM Guráš s primášem Janem Omastou. Rád bych poděkoval též lanžhotským vinařům, kteří akci podpořili dodáním pestřých vzorků místních vín – vinařství Josef Uher, Vojta Osička a Milan Uher. A ne-

chyběly ani lanžhotské koláčky a „přeglůňáky“ od paní Ciprysové.

Neskrývám, že se mi ulevilo, protože už od začátku vzniku havarijní situace, která vznikla s narušením statiky střechy, celou akci doprovázely komplikace, o kterých jsem se zmiňoval už v minulém čísle. Ve stručnosti můžeme říct, že jsme zároveň zrekonstruovali téměř celý objekt. Pro zajímavost můžu sdělit, že tu obdivovanou novou střechu projektoval mladý projektant z Lanžhota, Ing. Lukáš Uher, který působí ve firmě OK Atelier. Další zajímavostí bylo, že na instalaci střešních krovů přijel největší autojeřáb v ČR. Opravy se dočkala i přední budova. Nově je tu šatna s kuchyňkou, modernizované sociální zařízení, kompletně nový topný systém, úsporné osvětlení.

Trochu smutná je jen lanžhotská chasa, která přišla o zázemí ve sklepě. Na základě povinné bezpečnostní kontroly HZS JMK totiž není možno nadále využívat sklepů prostor k pobytu osob, za což v případě porušení hrozí městu pokuta. Kromě nových rozvodů inženýrských sítí plynu a vody bude ve sklepě navíc letos probíhat i rekonstrukce odpadního systému kanalizace. Rada města však nabídla chasě zcela novou klubovnu, která vznikla na bývalé galerii kina. V prvním patře kromě nových sociálních zařízení bude k dispozici též nově opravená „hudebna“,

Sál Společenského domu, foto K. Paulíková

kteřou budou využívat zpěvačky a zpěváci lanžhotských lidových sborů i mladá nově vznikající cimbálová muzika. Mimochodem, pro tuto mladou cimbálovku na podporu udržování tradic a folkloru rozhodlo vedení města o **pořízení nového cimbálu a basy**. Věřím, že díky tomu všemu Společenský dům opět ožije nejen hudbou, neboť Lanžhotčanům tak po všech těch peripeticiích přibude další (téměř nový) prostor pro pořádání společenských i kulturních akcí.

Další zdárně dokončenou akcí je i rekonstrukce ulic Příční I. a II., která dospěla ke zdárné kolaudaci. Velkou zásluhu na zdárném dokončení a průběhu těchto akcí má náš stavební referent Ing. Černohorský, kterému za to děkuji.

Na den přesně podle plánu proběhla také **kolaudace a předání přístavby spor-**

Rozšíření sportovní haly

ovní haly a rozšíření parkoviště u MZŠ. Jak jsem s radostí zdůraznil všem, kdo se na tom podíleli (projekčně, stavebně i inženýrsky), v dnešní době, kdy se potýkáme s růstem cen stavebního materiálu i s výpadky v dodávkách, je dodržení termínu i rozpočtu malým zázrakem. Díky přístavbě tribuny a dalších potřebných prostor tímto nastal přerod z „větší tělocvičny“ na plnohodnotnou sportovní halu. Ještě bych rád upozornil na nové modernější vytápění

a instalaci výkonných a zároveň úsporných LED svítidel, výškově stavitelných košů či nové infotabule. I když už je hala využívána sportovně naplno, zbývá ji dovybavit dalšími prvky, například automaty na kávu či občerstvení apod.

Pokračují práce na přípravě velkého projektu **přístavby Masarykovy základní školy**.

Rekonstrukce ulice Příční I. a II.

Ve fázi přípravy těchto variant proběhlo několik jednání s vedením školy i pedagogickým sborem, kde se rozhodovalo o potřebách lanžhotské školy i s perspektivou dalšího vývoje. Rovněž bylo nutné integrovat veškeré normy, které jsou kladeny na školská zařízení (včetně provozu kuchyně a jídelny). A v neposlední řadě byl návrh konzultován i s odborníky v problematice možných uplatnitelných dotací v tomto oboru.

Na základě toho všeho nám vznikly dvě realizovatelné varianty přístavby. Při posouzení bylo nutné brát v úvahu všechny aspekty – vzhled, estetika, ekonomika i provozní či praktickou stránku budoucí stavby atd. Při výběru konceptu přístavby školy proběhla tři klíčová jednání v rámci pedagogického sboru, stavební komise i vyjádření zastupitelů. Na základě toho pan architekt rozpracoval detailněji upřesněnou variantu. Následovat bude vyhotovení projektové dokumentace a podání žádosti o stavební povolení. I v tomto případě budeme podávat žádost o poskytnutí dotace. Nebude to jednoduché, neboť se jedná o akci s rozpočtem několika desítek milionů korun.

K těm menším dokončným akcím patří mj. i **přesun zastávky BUS** u prodejny COOP na Nové ulici na bezpečnější místo. Po stavebních úpravách přišla na řadu instalace přístřešku, kterou zvládli naši techničtí pracovníci svépomocí.

Významným mezníkem bylo schválení vydání **územního plánu Lanžhot** na posledním jednání zastupitel-

stva. Podařilo se tak schválit tuto územně plánovací dokumentaci po několika letech příprav a po ověření, že není v rozporu s politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací vydanou krajem nebo výsledkem řešení rozporů a se stanovisky dotčených orgánů nebo stanoviskem krajského úřadu. Tento závazný dokument umožní další výstavbu a trvale udržitelný rozvoj spočívající v nalezení vyváženého stavu mezi zájmy životního prostředí, hospodářství a pro společenství lidí obývajících území našeho katastru.

Mezi rozpracované projekty můžeme zařadit i **modernizaci náměstí**. Už od začátku bylo jasné, že to bude běh na dlouhou trať. Podstatné je, že se na tom neustále pracuje. V současné době se zpracovává projektová dokumentace pro povolení a stavbu.

Pokračují též inženýrské práce na projektech, které souhrnně nazýváme **Revitalizace vodních ekosystémů pod Lanžhotem**. Doposud proběhly průzkumné práce (geodetické zaměření, geologické průzkumy, biologické hodnocení), příprava pod-

kladů pro územní a SP, zadávací řízení. Zároveň probíhá výkup pozemků pro tyto potřebné vodohospodářské stavby. Jsem rád, že mnozí oslovení vlastníci pochopili význam a nezbytnost plánovaných opatření a vyšli obci vstříc.

Prozatím byla vyhotovena projektová příprava jednotlivých stavebních objektů - zprůtočnění vodní nádrže Kout, zprůtočnění vodní nádrže Výkop, zprůtočnění slepých ramen Gajdovka, Jasenová levá a pravá. Předpokládá se zahájení realizace v podzim/zima 2022/23. Konečné termíny jsou vázány na nedávné schválení státního rozpočtu, na které bude následně navazovat schválení pravidel OPŽP a vyhlášení jednotlivých programových výzev.

U dalších samostatných objektů (Propojení Čtvrtého járku a Zavezeného járku a zprůtočnění Zavezeného járku) probíhá kontrola projektové dokumentace před převzetím. Předpokládané období realizace je rok 2023.

V případě staveb Revitalizace území Šlajsa a zprůtočnění slepého ramene Uhlenka probíhá finalizace projekčních prací s termínem převzetí v příštím měsíci. Území Šlajsy je komplikované z hlediska majetkoprávního, kdy město pro zajištění ochrany před povodní a vybudování technické infrastruktury potřebuje nezbytně získat majetkovou držbu, která je podmínkou financování dalšího rozvoje areálu. Celý proces nám v tuto chvíli dočasně paradoxně trochu komplikují probíhající komplexní pozemkové úpravy, i když ve finále nám to naopak pomůže.

V případě zmiňovaného **procesu pozemkových úprav** je potěšujícím faktem, že více než 1/3 výměry je drobnými vlastníky (v počtu cca tisíc!) korespondenčně

odsouhlasena. Počátkem dubna proběhne další projednávání návrhu a na přelomu dubna a května bude zastupitelstvo projednávat schválení aktualizace (vétrolamy, cesty atd.). Pak bude firma GeoReal schválený návrh zpracovávat a finalizovat. Pokud vše proběhne hladce, je reálné, že do roka a do dne budeme mít hotovo.

Na jaře započnou rovněž **práce na ulici Sokolská**. Firma e.on začala s realizací **uložení vedení NN do země** a město tak může konečně zároveň instalovat **nové veřejné osvětlení** v této ulici dle nového projektu, který jsme si již nechali zpracovat. A spolu s místními se poté dočkáme **opravy chodníků a parkovacích stání**, v podobném stylu jako na ulicích Gagarinova a MUDr. Kepáka. Samozřejmě, že nějaký čas budou muset místní vydržet stavební ruch a omezení v dopravě i v parkování, ale bez toho to nepůjde. Za odměnu dostanou téměř novou ulici.

Stavbu zbrusu nového chodníku startujeme též **v ulici Luční**. I tady prosím místní o trpělivost a toleranci. Ve fázi příprav je také **oprava povrchu silnice** v Nové ulici a **předláždění chodníků** v ulici Břeclavská. Podobně je tomu i u akce **úprava prostranství u obchodního domu Univerzal**. Zde by se měl brzy objevit i **nový Z-BOX**, který bude doplňovat služby místní pošty Zásilkovny.

Přibližně v průběhu května proběhne realizace **prodloužení vodovodu** od radnice k pizzerii a k muzeu.

V rámci zvyšování bezpečnosti silničního provozu město pořídí **tři nové radary**, které budou měřit rychlost projíždějících vozidel na vjezdech do Lanžhota.

V závěru bych ještě ve stručnosti informoval o probíhajících procesech **vyhlašo-**

vání chráněných oblastí. Chtěl bych na prvním místě zdůraznit, že i když je město zastáncem ochrany přírody, v souladu se zákonem o obcích a ve vztahu k samosprávě jsme připomínkovali vyhlášené návrhy. Podstatné je, že ministerstvo životního prostředí dalo za pravdu našim připomínkám v otázce procesu vyhlášení MZCHÚ (maloplošných zvláště chráněných území). Město Lanžhot uspělo v rozkladových řízeních proti rozhodnutím MŽP o zřízení soustavy NPR (národních přírodních rezervací) a zřízení národního parku na ostatním území lokality Soutoku. MŽP zahájilo nové kolo řízení, na které bude město adekvátním způsobem reagovat.

Město bude i nadále setrvávat v názorové linii, že podpoří každý projekt optimálního řešení ochrany přírody a krajiny, který bude připravený, řádně odůvodněný a v souladu s platnými předpisy.

Město je též aktivní v přípravách jednání pracovní skupiny za účasti zástupců dotčených orgánů a odborníků. V současné době rovněž shromažďujeme informace a podklady k problematice **záměru vyhlášení národního parku**, který patří mezi vládní priority, tak, aby město mohlo důsledně o odpovědně hájit zájmy občanů v rámci předkládaných návrhů. Naším cílem je naplnění cílů ochrany cenné přírody na Soutoku při respektování potřeb samosprávy.

Jak vidno, stále se něco děje. Ve vedení města se snažíme o to, aby to byly změny k lepšímu, i když nám bohužel aktuální situace ve světě k tomu ale vůbec nepomáhá. Byl bych velmi nerad, abychom se nám naše přání nesmrskla na zoufalé přání, aby nebylo ještě hůř! Nezbyvá než po vzoru

všech, kdo bojují za spravedlnost, se nebát a snažit se překonat všechna protivenství.

Nastalo jarní období, příroda se probouzí a nastal čas uklízení a přípravy na další sezonu. Předem děkuji všem, kteří místo „brblání“ na nepořádek vezmou do ruky hrábě, metly a košťata a pomůžou **uklidit i kus veřejného prostranství** v Lanžhotě. A nejen přímo ve městě. Zapojit se je možné i v rámci celostátní každoroční dobrovolnické jarní akce „Ukličme svět, uklidme Česko“. Jejím cílem je uklidit nelegálně vzniklé černé skládky a nepořádek.

Blíží se Velikonoce, užijme si svátky i jaro. Město ve spolupráci s kulturní komisí i dalšími spolky připravuje **několik společenských akcí**, na které bych všem rád pozval.

Po loňském prvním ročníku sportovní akce **Rozhýbejme Lanžhot** jsme ji zopakovali i letos. I s tím charitativním bonusem. Letos věnuje vedení města za každý uběhnutý kilometr 2 koruny na sportovní vybavení, o které přišli při řádění tornáda ve škole v Hruškách. No, a kdo bude mít natrénováno, může kondici zúročit na dubnové akci **Běh městem**.

Dobré věci by se měly opakovat, a tak před Velikonocemi proběhne ještě oblíbený garážový **Jarmarktour**. Těším se, že se opět na těchto akcích můžeme společně potkávat.

Vážení a milí spoluobčané, chtěl bych vyslovit přání, ať brzy utichnou zbraně a v Evropě opět nastane mír. Zároveň přiji všem hodně zdraví a štěstí!

Váš starosta

Výpis z usnesení z 16. zasedání Zastupitelstva města Lanžhot ze dne 14. 12. 2021

ZASTUPITELSTVO MĚSTA LANŽHOT

- Z/16/21/1** Zastupitelstvo města Lanžhot **SCHVALUJE** předložený program dnešního jednání zastupitelstva města.
- Z/16/21/2** Zastupitelstvo města Lanžhot **SCHVALUJE** ověřovatele zápisu Mgr. Antonína Hostinu a Ing. Aleše Uhra a zapisovatelku paní Annu Moučkovou.
- Z/16/21/3** Zastupitelstvo města Lanžhot bere na vědomí plnění rozpočtu města Lanžhot k 30. 11. 2021.
- Z/16/21/4** Zastupitelstvo města Lanžhot **SCHVALUJE** rozpočtové opatření č. 7/2021.
- Z/16/21/5** Zastupitelstvo města Lanžhot **SCHVALUJE**
a) investiční záměry města Lanžhot na rok 2022 (příloha č. 1)
b) rozpočet města Lanžhot na rok 2022 (příloha č. 2)
c) střednědobý výhled města Lanžhot na období 2023–2024 (příloha č. 3).
- Z/16/21/6** Zastupitelstvo města Lanžhot **SCHVALUJE** Obecně závaznou vyhlášku č. 3/2021 o stanovení obecního systému odpadového hospodářství.
- Z/16/21/7** Zastupitelstvo města Lanžhot **SCHVALUJE** obecně závaznou vyhlášku č. 4/2021 o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství.
- Z/16/21/8** Zastupitelstvo města Lanžhot **SCHVALUJE** poskytnutí veřejné finanční podpory/ dotace TJ Sokol Lanžhot na zajištění volnočasových aktivit dětí a mládeže ve městě Lanžhot v roce 2022 ve výši 2.318.800 Kč a uzavření Veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace z rozpočtu města Lanžhot č. D/11/2021 s Tělovýchovnou jednotou Sokol Lanžhot, se sídlem Na Šlajsi 35, 691 51 Lanžhot, IČ 18510973 (příloha č. 2 podkladu k bodu č. 10 programu).
- Z/16/21/9** Zastupitelstvo města Lanžhot **SCHVALUJE** poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace TJ Sokol Lanžhot na zajištění volnočasových aktivit, tělovýchovy a sportu dospělých osob ve městě Lanžhot v roce 2022 výši 2.006.900 Kč a uzavření Veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace z rozpočtu města Lanžhot č. D/12/2021 s Tělovýchovnou jednotou Sokol Lanžhot, se sídlem Na Šlajsi 35, 691 51 Lanžhot, IČ 185 10973 (příloha č. 2 podkladu k bodu č. 11 programu).
- Z/16/21/10a** Zastupitelstvo města Lanžhot **SCHVALUJE**
a) koupi podílu ve výši id. 1/2 na pozemku parc. č. PK 2124/2 zapsaného v katastru nemovitostí, zjednodušená evidence původ Pozemkový katastr u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav na

LV č. 1723 pro obec a k. ú. Lanžhot od vlastníka pana ***, nar. ***, trvale bytem ***, za cenu ve výši v místě a čase obvyklé celkem 73.507 Kč a koupi podílu ve výši id. 1/2 na pozemku parc. č. PK 2124/2 zapsaného v katastru nemovitostí, zjednodušená evidence původ Pozemkový katastr u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav na LV č. 1723 pro obec a k. ú. Lanžhot, od paní ***, nar. ***, trvale bytem ***, za cenu ve výši v místě a čase obvyklé celkem 73.507 Kč;

b) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smlouvy podle bodu a) tohoto usnesení, tuto smlouvu jménem města uzavřít a podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/16/21/10b Zastupitelstvo města Lanžhot SCHVALUJE

a) koupi podílu ve výši id 1/6 na pozemku parc. č. PK 2076/2 zapsaného v katastru nemovitostí, zjednodušená evidence původ Pozemkový katastr u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav na LV č. 865 pro obec a k. ú. Lanžhot od vlastníka paní ***, nar. ***, trvale bytem ***, za cenu ve výši v místě a čase obvyklé 63.298 Kč a koupi podílu ve výši id 1/6 na pozemku parc. č. PK 2076/2 zapsaného v katastru nemovitostí, zjednodušená evidence původ Pozemkový katastr u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav na LV č. 865 pro obec a k. ú. Lanžhot od vlastníka paní ***, nar. ***, trvale bytem ***, za cenu ve výši v místě a čase obvyklé 63.298 Kč;

b) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smluv podle bodu a) tohoto usnesení, tyto smlouvy jménem města uzavřít a podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle těchto smluv do katastru nemovitostí.

Z/16/21/10c Zastupitelstvo města Lanžhot SCHVALUJE

a) koupi podílu ve výši id 1/3 na pozemku parc. č. PK 1518 zapsaného v katastru nemovitostí, zjednodušená evidence původ Pozemkový katastr u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav na LV č. 1858 pro obec a k. ú. Lanžhot od vlastníka paní ***, nar. ***, trvale bytem ***, za cenu ve výši v místě a čase obvyklé, celkem 100.395 Kč;

b) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smlouvy podle bodu a) tohoto usnesení, tuto smlouvu jménem města uzavřít a podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/16/21/10d Zastupitelstvo města Lanžhot SCHVALUJE

a) koupi podílu ve výši id. 1/16 pozemku parc. č. 2061 zapsaného v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav na LV 1455, od vlastníka pana ***, nar. ***, trvale bytem ***, za cenu

ve výši a místě obvyklé celkem 15.747 Kč a podíl ve výši id. 1/16 pozemku parc. č. 2061 zapsaného v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav na LV 1455, od vlastníka paní ***, nar. ***, trvale bytem ***, za cenu ve výši a místě obvyklé celkem 15.747 Kč;

b) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smlouvy podle bodu a) tohoto usnesení, tuto smlouvu jménem města uzavřít a podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/16/21/10e Zastupitelstvo města Lanžhot SCHVALUJE

a) směnu spoluvlastnického podílu ve výši id. 1/16 na pozemku parc. č. PK 2061 zapsaného v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav na LV č. 1455 pro katastrální území Lanžhot a pozemku parc. č. PK 2088/3 zapsaného v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav na LV 1397 vlastníka pana ***, nar. ***, trvale bytem ***, a dále spoluvlastnického podílu ve výši id. 1/16 na pozemku parc. č. PK 2061, zapsaného v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav na LV č. 1455 pro k. ú. Lanžhot vlastníka paní ***, nar. ***, trvale bytem ***, za pozemek parc. č. PK 785/3 zapsaný v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav na LV č. 10001 vlastníka město Lanžhot, IČO 283321, se sídlem Náměstí 177/2, 691 51 Lanžhot takto: směňující *** získá podíl ve výši id. 5/6 tohoto pozemku a směňující *** získá podíl ve výši id. 1/6 pozemku;

b) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smlouvy podle bodu a) tohoto usnesení, tuto smlouvu jménem města uzavřít a podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/16/21/10f Zastupitelstvo města Lanžhot SCHVALUJE

a) směnu spoluvlastnických podílů ve výši id. 1/4 na pozemcích parc. č. PK 2069 a parc. č. PK 2070 zapsaných v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav na LV č. 4033 pro katastrální území Lanžhot vlastníků ***, nar. ***, trvale bytem *** a ***, nar. ***, trvale bytem *** za pozemek parc. č. PK 3037 zapsaný v katastru nemovitostí Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav na LV č. 10001 vlastníka město Lanžhot, IČO 283321, se sídlem Náměstí 177/2, 691 51 Lanžhot takto: směňující *** získá podíl ve výši id. 1/2 tohoto pozemku a směňující *** získá podíl ve výši id. 1/2 pozemku;

b) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smlouvy podle bodu a) tohoto usnesení, tuto smlouvu jménem města uzavřít a podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/16/21/10g Zastupitelstvo města Lanžhot SCHVALUJE

a) směnu pozemků parc. č. 2076/11 orná půda (užívaný jako cesta) a parc. č. 2637/43 travní porost (v areálu hřiště Šlajsa) oba zapsané na LV 3728 pro k. ú. Lanžhot, u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště v Břeclavi, vlastníka ***, nar. ***, trvale bytem ***, za pozemek parc. č. 1724/373 ost. pl., který dle GP č. 2303-85/2021 vyhotoveného Ing. Božena Morcová, Geodetické práce, Čechova 693/17, Břeclav, vznikl oddělením z pozemků parc. č. 1724/23 a 1724/96, zapsaných v katastru na LV 10001, pro k. ú. Lanžhot, u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště v Břeclavi, vlastníka město Lanžhot;

b) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smlouvy podle bodu a) tohoto usnesení, tuto smlouvu jménem města uzavřít a podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/16/21/10h Zastupitelstvo města Lanžhot SCHVALUJE

a) uzavření Smlouvy o zřízení věcného břemene č. VB 042/13 CH č. UZSVM/BBV/7719/2021- BBVH s Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Nové Město, Praha 2;

b) ukládá starostovi města Lanžhot smlouvu podle bodu a) tohoto usnesení jménem města uzavřít a podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad věcného břemene podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/16/21/11 Zastupitelstvo města Lanžhot SCHVALUJE Zásady participativního rozpočtu města Lanžhot.**Z/16/21/12 Zastupitelstvo města Lanžhot SCHVALUJE**

a) přistoupení města Lanžhota a pověřuje starostu podpisem přistoupení do k Paktu starostů a primátorů pro energii a klima.

b) zplnomocňuje Region Podluží zajistit společné přistoupení k Paktu starostů a primátorů pro energii a klima.

Z/16/21/13 Zastupitelstvo města Lanžhot SCHVALUJE udělení ceny Osobnost města Lanžhot za rok 2021 panu Ladislavu Gajdovi.

Společenská kronika

Martina Srholcová,
matrikářka

Narozené děti

Sofie Svobodová
Štěpánka Hrnčířová
Jan Škaroupka
Dominika Kuřítková
Jan Uher
Julia Boudokhane
Sára Kocmánková
Petr Prušanský
Mikuláš Škrobáček

Občany dožívající se významných životních výročí již nebudeme z důvodu přísněné ochrany osobních údajů uvádět. Pokud chcete, aby bylo zveřejněno jméno jubilanta, přineste, prosím, písemný souhlas na Městský úřad Lanžhot před uzávěrkou zpravodaje.

Za pochopení děkuji.

Úmrtí

Otmar Pátek	70 let
Jan Petrla	81 let
Marie Ciprysová	89 let
Jarmila Prokešová	63 let
František Jirava	60 let
Ludmila Gajdová	79 let
Libuše Čápková	82 let
Pavel Uher	71 let
Dušan Dvořák	48 let
Antonín Ciprys	84 let
Lenka Brumovská	26 let
Václav Hrdina	75 let
Jaromír Uher	94 let
Josef Uher	95 let
Jan Ondryška	64 let
Josef Slezák	77 let
Jitka Uhrová	70 let
Jan Vališ	83 let
Marie Horáková	91 let
Věra Uhrová	78 let

Statistika obyvatel

	2021	2020
Stav k 1.1.	3693	3679
Narození	42 (23 děvčat, 19 chlapců)	40 (17 děvčat, 23 chlapců)
Úmrtí	67 (34 žen, 33 mužů)	45 (20 žen, 25 mužů)
Přihlášení	77	60
Odhlášení	65	41
Stav k 31.12.	3680	3693

Obřady v Lanžhotě

Vítání dětí	2021	50	
	2020	11	(proběhlo jen jednou – COVID-19)
Jub. svatby	2021	22	celkem 17 – 10x 50 let, 5x 55 let, 2x 60 let (2021+2020–22 párů na slavnosti)
	2020	-	celkem 20 – 11x 50 let, 6x 55 let, 3x 60 let (slavnost zrušena – covid-19)
Svatby	2021	22	3 kostel, 2 obřadní síň, 11 U Bartošů, 5 u Kyjovky, 1 doma
	2020	15	5 kostel, 1 obřadní síň, 6 U Bartošů, 2 u Kyjovky, 1 Zámeček
Pohřby	2021	54	31 obřadní síň, 23 kostel
	2020	36	20 obřadní síň, 16 kostel

Zasloužilý hasič – Ladislav Gajda

Jana Fojtíková

Jméno Ladislava Gajdy je neodmyslitelně spjato se Sbořem dobrovolných hasičů v Lanžhotě. Narodil se v roce 1941 v Lanžhotě a tady také dodnes žije. Členem sboru se stal roku 1955. V roce 1968 přebíral funkci jednatele tehdejšího Českého svazu požární ochrany – místní jednoty. O čtyři roky později se stal členem okresního výboru Českého svazu požární ochrany. V letech 1973 až 2001 působil ve sboru jako velitel, kdy pod jeho velením došlo k velkému rozkvětu sboru. Ať už mluvíme o technice a vybavení (AVIE, LIAZ a podobně) nebo o propůjčení „Čestného praporu Sdružení hasičů ČMS“, který v roce 1998 sbor obdržel u příležitosti 115. letého výročí založení za dlouhodobé úspěchy a vzorné plnění úkolů členů sboru. Sbor dobrovolných hasičů byl tak na okrese Břeclav prvním sborem, který takové vysoké ocenění získal. A hlavně v září 2001 byla slavnostně otevřena zrekonstruovaná hasičská zbrojnice, neboť původní prostory již několik let nejenže nevyhovovaly jako zázemí pro členy sboru, ale bylo i zde málo

úložného místa pro veškerou hasičskou techniku.

Hasičům se věnoval i ve svém profesním životě. V letech 1971 až 2002 pracoval na okresní inspekci požární ochrany Břeclav, kdy poté odešel do starobního důchodu.

I když už několik let funkci velitele sboru nezastává, pořád se o dění ve sboru aktivně zajímá a pravidelně se účastní jak členských schůzí, tak soutěže, kterou sbor pořádá, nebo i různých setkání členů sboru.

Předání ocenění Osobnost města Lanžhot

Kateřina Paulíková

V neděli 9. ledna 2022 se konala ve vinárně Pod Víchů valná hromada Sboru dobrovolných hasičů Lanžhot. Při této příležitosti předala místostarostka Petra Ří-

hová ocenění Osobnost města za rok 2021 Ladislavu Gajdovi za celoživotní práci pro Sbor dobrovolných hasičů v Lanžhotě. Zároveň předala do rukou starosty hasičů Tomáši Bačovi Pamětní list, který udělil jednotce dobrovolných hasičů hejtman Jihomoravského kraje Jan Grulich za mimořádné pracovní nasazení a významnou pomoc při zvládnutí krizové situace způsobené extrémní bouří s tornádem, které postihlo

správní území Jihomoravského kraje dne 24. června 2021.

Gratulujeme

foto Dana Bačová

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE LANŽHOT

Odpuštění

P. Robert Prodělal, farář

V evangeliu říká zmrtvýchvstalý Kristus svým učedníkům mimo jiné: „Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ V prvním okamžiku nás napadne, že se to týká jen kněží, kteří ve zpovědi udělují rozhřešení. To je sice pravda, ale jenom částečně. Odpuštění se totiž obecně týká každého z nás.

Často ale stojíme před problémem rovnováhy spravedlnosti a odpuštění. Je zde zajímavý protiklad. Lidská společnost se nám často zdá tím dokonalejší, čím důsledněji trestá viníky, a naopak o anarchii mluvíme tam, kde zůstává mnoho nepotrestaných zločinů. Ježíšův postoj se ale zdá být zcela jiný a projevuje se neustálým odpouštěním. Svatý Řehoř z Nyssy proto píše, že „člověk se nejvíce podobá Bohu, když odpouští“. Právě kvůli tomuto protikladu došli židé ve Starém zákoně k závěru, že hříchy může odpustit jen Bůh, a nikoliv lidé.

U starověkých Řeků vznikl ideál, který hlásáme dnes: Před zákonem jsou si všichni rovni, platí stejně pro všechny. Vypravuje se v této souvislosti poučný příklad. Když v jedné řecké polis zavedli platný civilní zákoník, bylo tam stanoveno, že se vyloupnou obě oči tomu, kdo by se dopustil cizoložství. Tohoto činu se dopustil

i syn vládce a byl dopaden. Spravedlnost platí pro všechny, tak se tedy panovník chystal provést trest i na svém synu. Obecné mínění však protestovalo, žádali, aby se viníkovi odpustilo. Nakonec se dal vládce natolik oblomit, že dal jedno oko vyloupit synovi a druhé sobě.

Odpuštění je zvláštní úkon: Říká se jím, že jsme jedno, že patříme k sobě, a to skrze lásku k Bohu a k lidem. Filozof David Hume byl pokládán za volnomyšlenkáře. Ve společnosti ho jednou uviděl jistý farář a chtěl se mu vyhnout. Hume k němu ale přiběhl se slovy: „Jen zůstaňte, vždyť po smrti půjdeme společnou cestou. Já z nedostatku víry a vy z nedostatku lásky.“ Ten, kdo vyžaduje pouze spravedlnost, vlastně říká: Oba žijeme v jednom společném řádu, máme zájem, aby se řád zachoval, ale jinak jsme si cizí. Jinými slovy – jsme dva cestující v jednom vlaku, každý z nás si koupil jízdenku, sedíme tedy každý na svém místě, a když mi zasedneš moje místo, tak okamžitě zavolám průvodčího.

Něco jiného by ovšem bylo, kdyby přišel nějaký náš přítel: Tomu bychom nabídli svoje místo, kdyby si neměl kam sednout.

Odpuštění je vyznáním jednoty. Proto lze vidět rozdíl mezi pohanskými božstvy a Bohem křesťanů. Pohanská božstva jsou vůči lidem lhotejná, kdežto křesťanský Bůh je ochoten v Ježíši Kristu odpustit. A dokonce můžeme říci, že se na to odpuštění těší. To není výzva k tomu,

abychom vesele hřešili, ale výzva k lásce. Pokud dnes víra v našich farnostech upadá, tak je to mimo jiné také proto, že předchozí generace lásku k Bohu opravdově neprožily, a pokud ano, tak prožitek tohoto dobrého vztahu nedokázaly předat. Je totiž velký rozdíl dělat něco z lásky, nebo to dělat jenom z povinnosti a ze strachu. Ano, i smysl pro povinnost je důležitý, ale pouze na něm náš život nestojí.

Rok 2021 v lanžhotské farnosti

Jaroslava Bartošová

I v novém roce se pokračovalo kvůli pandemii ve sledování nedělních mší svatých z našeho kostela přes kabelovou televizi, za což patří velký dík Radku Novákoví. Ve všední dny byla možnost sledovat přes internet mše z Moravské Nové Vsi, kde je sloužili společně duchovní otcové Robert Procházka a Marián Kalina, každý na úmysl ze své farnosti. V neděli odpovídne měli farníci možnost přistoupit ke svatému přijímání v lanžhotském kostele.

Tříkrálová sbírka se nemohla uskutečnit s tradičním koledováním malých králů. Pokladničky byly umístěny po celém Lanžhotě na veřejně přístupných místech (obchody, kostel, knihovna). Vybralo se 51 806 Kč.

Návrat do kostela - na základě nových opatření vlády ČR došlo od 26. dubna 2021 ke změnám pravidel pro návštěvy bohoslužeb. Věřící se mohli účastnit za splnění tří podmínek: každý účastník bude mít ochranný prostředek dýchacích cest (tj. respirátor nebo nanoroušku), budou dodrženy ve vnitřních prostorech rozestupy 2 metry (s výjimkou členů do-

mácnosti), účastníci si před vstupem do vnitřního prostoru dezinfikují ruce.

Aby nedocházelo ke shromáždění většího množství věřících, začaly se konat tři nedělní mše svaté. První v sobotu v 18.30 hod. (s nedělní platností), v neděli v 9.00 a v 17.00 hodin. Ve všední dny byly slouženy mše ve středu v 18.30 a ve čtvrtek v 17.00 hod., přičemž čtvrteční mše svatá byla určena pro děti. Před každou mší ve všední den byly adorace a možnost přistoupit ke svátosti smíření.

Na jaře již neobnovil duchovní otec výuku náboženství ve škole a na faře. Jako náhrada sloužila mše pro děti a mládež ve čtvrtek. První svaté přijímání se tento školní rok nekonalo, bylo odloženo na příští rok.

O slavnosti Nejsvětější Trojice 29. a 30. května byla na všech mších sv. udělována svátost pomazání nemocných.

V neděli 6. června se uskutečnila slavnost Těla a Krve Páně s adorací a eucharistickým průvodem (přeloženo z čtvrtka). Průvod vyšel z kostela a obešel kostel k jednomu venkovnímu oltáři.

24. června postihla několik obcí našeho regionu živelná přírodní katastrofa v podobě tornáda. Někteří obyvatelé přišli o celé domy, poškozeny byly také kostely. Mezi lidmi se vzedmula velká vlna solidarity, jezdili pomáhat do postižených obcí lidé z celé republiky, pořádaly se sbírky. Také v našem kostele proběhla sbírka, 67 000 Kč bylo předáno přímo duchovnímu otci Mariánovi v Moravské Nové Vsi. Na naší faře byli ubytováni mladí lidé, kteří jezdili pomáhat do postižených obcí.

Na svátek sv. Cyrila a Metoděje 5. července se každoročně koná v Mikulčicích pouť, na kterou jezdí i naši farníci. V loňském roce se z důvodu aktuální situace způsobené ničivým tornádem, pouť nekonala.

9. července připadl na naši farnost adorační den. Adorace proběhla od 15.00 do 18.30 hodin.

V neděli 5. září se v kostele uskutečnil koncert barokní hudby.

19. září se konaly v Lanžhotě tradiční hody. Kvůli sobotnímu stavění máje se sloužily mše svaté pouze v neděli, a to v 7.30 a v 10.30 hod. Tato mše byla vysílána i v kabelové televizi, takže i naši nemocní obyvatelé mohli hodovou mši sledovat. V pondělí se uskutečnila již tradičně mše za zemřelé a průvod na hřbitov, kde byla pobožnost za zemřelé.

26. září, na hodky, se při mši svaté poděkovalo za úrodu.

V pátek 1. října byla sloužena dětská mše svatá a po ní následoval na farním dvoře táborák a hry pro děti.

Od října začala po roce opět výuka náboženství, tentokrát pouze na faře. O výuku se rozdělili katechetky Věra Hostinová (1. a 2. třída), Lenka Poláčková (3. a 4. třída) a duchovní otec Robert Procházka (5. třída a druhý stupeň).

V sobotu 9. října se uskutečnila pouť na Svatý Hostýn. Zúčastnili se farníci ze všech tří farností – Lanžhot, Kostice, Tvrdonice.

2. listopadu jsme si připomněli při mši svaté všechny naše věrné zemřelé. Dušičková pobožnost na hřbitově se tentokrát nemohla uskutečnit v neděli, jak bývalo dříve zvykem, ale ve středu v 16 hodin bez průvodu z kostela.

21. listopadu se konal v kostele koncert Pěveckého sdružení moravských učitelů.

Na čtvrtou neděli adventní 19. 12. byl naplánován koncert lanžhotské scholy a varhaníků. Kvůli špatné pandemické situaci však byly všechny veřejné akce zakázány. A tak se alespoň konala veřejná generální zkouška. Kromě scholy vystoupili mladí lanžhotští varhaníci Jiří Šulák, Filip Beneš a Růžena Ševčovičová.

V úterý 21. 12. proběhla předvánoční svátost smíření za účasti pěti kněží.

Vánoce - již tradičně se konala vánoční mše svatá pro děti a rodiče na Štědrý den v podvečer v 16.30 hod. Půlnoční mše byla tentokrát ve 22.30 hod. Na Boží hod vánoční se slavily mše svaté dvě, první

v 9.00 hod. a druhá v 17.30, přičemž tato mše sv. byla vigilie ze svátku Svaté rodiny s obnovou manželských slibů. Jelikož na 2. svátek vánoční připadl svátek Svaté rodiny, tak se i při této mši obnovovaly manželské sliby a neslavil se svátek sv. Štěpána.

Jaký bude rok 2022? Musíme doufat a modlit se za to, aby pandemie skončila a mohl se obnovit běžný život bez omezení.

STATISTIKA

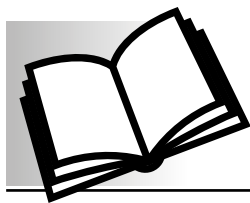
2020

ve farnosti bylo pokřtěno 6 dětí
svátost manželství uzavřelo 5 párů
církevní pohřeb mělo 21 zemřelých

2021

pokřtěno bylo 9 dětí
svátost manželství uzavřely 3 páry
církevní pohřeb mělo 43 zemřelých

MĚSTSKÁ KNIHOVNA LANŽHOT

Okénko knihovny

Knihovnické vzpomínání

Jaroslava Bartošová

Čas letí jako bláznivý, zpívá se v jedné písničce. A je to tak. Když se loni stěhovala knihovna do provizorních prostor kvůli rekonstrukci, vzpomněla jsem si, jak se knihovna stěhovala před 35 lety. Na stejném místě to byla rekonstrukce třetí a v roce 1986 byla nejrozsáhlejší a trvala 3 roky. Když se tenkrát uvažovalo, kam knihovnu přestěhovat, nebyla možnost umístit ji na jedno místo, nebylo kam. Nakonec se našlo řešení a knihovna byla rozdělena do dvou domů, které byly v majetku obce. Na to si budou pamatovat už jen starší čtenáři, kteří knihovnu navštěvovali. Knihy pro dospělé a část dětského fondu byly v domě za farou, kde nyní bydlí Zonygoví a dětské oddělení se stěhovalo do domu na Komenského ulici, kde má nyní sídlo zubní lékařka. Já jsem působila na dětském oddělení a knihovnice Věra Hrubá v půjčovně pro dospělé. Některé dny jsme byly obě na dospělém oddělení. A nebylo to tehdy nijak jednoduché. Nejhorší to bylo v zimě. V domě na Komenského ulici bylo funkční topení na tuhá paliva, takže jsem musela vždycky s předstihem zatopit a pak chodit přikládat, aby bylo v půjčovně teplo. Jednu zimu byl ve vánoční době takový mráz, že jsme měli

s manželem strach, aby nezamrzla voda v topení, takže jsme museli jít i přes svátky zatopit. Horší to bylo s topením v domě na Havlíčkově ulici. Topení tam nebylo funkční, byl tam jen jeden elektrický radiátor, který moc tepla neudělal, takže se muselo půjčovat v kabátech. V jedné místnosti jsme měly sklad a byla to stará kuchyně, kde byla kachlová kamna. Tam jsme si vždycky zatopily a s paní Hrubou jsme se střídaly a chodily se ohřát. Vzpomínám si, jak jsem si dala do pece rozehrát rohlíky, aby byly pěkně křupavé a pak jsem na ně zapomněla, takže nebyly jen pěkně křupavé, ale také pěkně černé.

Rozsáhlá rekonstrukce knihovny, probíhající v letech 1986-1989, měla vyřešit trvalé potýkání s nedostatkem místa. Kro-

foto J. Bartošová

mě velkého výpůjčního sálu, který známe i z dnešní doby, měla knihovna kancelář, velký sklad, malou kuchyňku, velký sál na přednášky a sociální zařízení. Tedy celé nynější přízemí budovy. Jenže po nějakém čase se začal hledat prostor pro obecní úřad. A kde ho vzít? Takže se začalo ubírat knihovně, až zůstal jen půjčovní prostor a byl přistaven alespoň malý sklad.

Nové vybavení získala knihovna až v roce 1990, takže jsme mnohokrát s rodinnými pomocníky přesunovali tisíce knížek. Nejdříve do náhradních, pak do nových prostor, ale starých regálů. Po roce jsme získali regály nové, takže jsme museli opět tisíce knih přeskládat. Nemyslete si, že knihovnictví je lehká práce. Jen si vyzkoušejte zvednout plnou krabici knih.

A nyní, po jednatřiceti letech, dostala knihovna opět novou tvář. Jestli jste ji ještě neviděli, tak se určitě přijďte podívat. Stojí to za to!

Mrzí mne, že neexistují žádné fotografie ze staré knihovny a z rekonstrukce, ani z provizorních prostor. Příkladám proto fotografii, kterou vlastním. Na fotografii je učitelka Štěpánka Pohanělová, která jako dobrovolná knihovnice půjčovala před Věrou Hrubou, Božena Zonygová (moje maminka) a Anna Tučková z Kouta. Pravděpodobně jsou to šedesátá léta minulého století. Zároveň prosím, pokud by se v některé domácnosti objevila fotografie ze staré knihovny, abyste ji přinesli buď na městský úřad, nebo do knihovny. Po okopírování vám bude hned vrácena.

MATEŘSKÁ ŠKOLA LANŽHOT

Okénko školky

tel.: +420 519 336 209 • www.mslanzhot.cz MŠ Lanžhot

Bruslení v MŠ

Alena Osíčková

Letošní rok je k nám vlídnější a děti mohly tento školní rok začít s kurzem bruslení. Na lekci jezdí od MŠ až k zimnímu stadionu autobusem. Pro většinu dětí je to zajímavý zážitek a velmi se těší. Po příjezdu se jdou děti převléct a připravit na led, kde si je převezmou trenéři. Kdo se bojí a není si ještě tak jistý, může využít pomocné branky. Děti na ledě hrají různé hry například cukr-káva-limonáda, rybičky, zdolávají překážkové dráhy a jiné. Mezi bruslením mají odpočinek, kdy je pro děti připraven teplý čaj. Na konci lekce se děti loučí pokřikem.

Advent v MŠ

Daniela Bartálová

Již začátkem prosince ve školce zavládla vánoční atmosféra. Každá třída cvičila básničky a písničky. Děti se je učily s radostí a nadějí, že je Ježíšek uslyší a přinese dárečky pod stromečky ve třídách, které všichni společnými silami ozdobili. Program jednotlivých tříd se velmi nelišil. Vyprávěli jsme si hlavně o tradicích a zvycích - zkoušeli jsme krájet jablíčko, pouštěli jsme lodičky z oříšků a poslouchali u toho koledy. Nezapomněli jsme ani na pravidelné zapalování svíček na adventním věnci.

Protože v prosinci napadl sníh, pozorovaly jsme s kolegyňami šťastná očka

dětí, která zářila ve sněhu při všech těch zimních radovánkách. Těsně před tím, než jsme se rozloučili a pospíchali chystat Vánoce do svých domovů, přišel po dlouhém očekávání Ježíšek do školky. Dětem nadělil spoustu věcí, od hraček až po vzdělávací hry.

Advent jsme prožili ve školce velmi pěkně a myslím, že není nic hezčího než vidět šťastné děti, když pospíchají ke stromečku.

Hezky jsme ukončili rok 2021, a pevně věříme, že ve zdraví zvládneme i rok nový a prožijeme spoustu hezkých zážitků.

foto Daniela Bartálová

Olympiáda v MŠ

Martina Čapková

Necelý týden po zahájení zimní olympiády v Pekingu nás čekala olympiáda i ve školce. S českou vlajkou na tváři děti plnily různá stanoviště s úkoly. Předávaly si štafetu s olympijským ohněm, vyzkoušely

si slalom na lyžích nebo třeba biatlonovou střelnici. S medailí na krku a úsměvem na tváři zkoušely vlastní obratnost a prokázaly sportovního ducha. Celé sportovní dopoledne se vydařilo a my už se těšíme na další společné akce ve školce.

foto Alena Osičková

Karneval MŠ Lanžhot

Lubomíra Svobodová

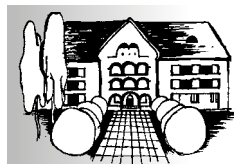
Dne 24. února 2022 se v mateřské škole již po několikáté uskutečnil dětský karneval. Vzhledem k současným hygienickým nařízením týkajících se onemocnění covid-19, byl organizován v dopoledních hodinách v jednotlivých třídách MŠ.

Součástí programu celého karnevalu byly nejrůznější soutěže (hod na terč, židlíčkována, diskotéka, přenášení balónků přes překážky a mnoho dalších), kde se děti mohly společně dostatečně vyřádit a zkusit si své schopnosti a dovednosti. Pro děti bylo nachystáno také občerstvení s pitím po celé dopoledne. Děti si jako každý rok daly záležet na originalitě a pestrosti svých kostýmů a bylo se opravdu na co dívat. Za svoji snahu je paní učitelky odměnily diplomem, který si zasloužili opravdu všichni.

foto Lubomíra Svobodová

Děkujeme všem rodičům za zapojení do kostýmové výzdoby svých dětí a budeme se opět těšit na další karneval v příštím roce!

**MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA
LANŽHOT**
Okénko školy

tel.: 519 336 207
www.zslanzhot.cz

 Masarykova základní škola Lanžhot

 Knihovnička Mzš Lanžhot

 Klubko News

Proběhla školní kola předmětových olympiád

V letošní školním roce se nám podařilo uspořádat školní kola předmětových olympiád a ocenit úspěšné žáky.

Logická olympiáda – kategorie A1: Anita Vaidová (1.A), **kategorie A2:** Martin Ciprys (2.A), **kategorie A:** Sofie Vaidová (4.A), **kategorie B:** Alena Kostková (8.A)

Zeměpisná olympiáda – 1. místo Vojtěch Steiner (8.B), **2. místo** Tomáš Bartoš (7.B), **3. místo** Martin Procházka, 6.A

Dějepisná olympiáda – 1. místo Michael Andreas Hüřský (9.A), 2. místo Ondřej Didov (8.A), 3. místo Vojtěch Steiner (8.B)

Matematická olympiáda, kategorie Z5 – postupující do okresního kola: Štěpán Nečas (5.A), Katrin Hružová (5.A)

Olympiáda v českém jazyce: 1. místo Eliška Krontorádová (9.A), 2. místo Melanie Rusnáková (9.A), 3. místo Marie Trubačová (9.A)

Soutěž v jazyce anglickém, kategorie 8. a 9. ročník – 1. místo Eliška Krontorádová (9.A), 2. místo Michael Andreas Hüřský (9.A), 3. Veronika Hasilová (9.A)

Soutěž v jazyce anglickém, kategorie 6. a 7. ročník - 1. místo Lucie Kosková (7.B), 2. místo Adéla Radoňová (6.A), 3. místo Leon Chauvin (6.A)

Matematická olympiáda

Dějepisná olympiáda

Olympiáda v českém jazyce

Střípky z lyžařského a snowboardového kurzu, aneb Kunčice 2022

Překvapilo mě, jak moc jsme se za těch pár dní posunuli. V družstvu snowboardistů byli většinou začátečníci. Na konci kurzu už nikdo neměl problém se sjížděním svahu ani s vyjížděním nahoru. Atmosféra na celém lyžařku byla lepší, než jsem čekala. XY

Dřív jsem lyžovala v pluhu a hodně pomalu. Díky lyžařku jsem se přestala tolik bát. Trochu jsem se bála, jestli se všechny holky budeme spolu bavit, ale musím říct, že jsme si sedly. Líbilo se mi, jakým způsobem to celé bylo vymyšlené. KK

Nejtěžší byl první sjezd ze svahu, ale druhý, třetí, čtvrtý už byla sranda. Lyžák bych zopakoval. LU

Jídlo bylo velmi dobré, a borůvkové knedlíky byly nejlepší. XY

Lyžování mě hodně bavilo. První dny se mi vůbec nedařilo, ale den co den jsem se zlepšoval. AŠ

Jeden den jsme se šli místo lyžování projít do krajiny podél našeho ubytování, byl to příjemný odpočinek. PU a SP

Každý den jsme měli možnost chodit do vyhřívaneho bazénu se slanou vodou. MŠ a VS

Mám dost zážitků, na které nikdy nezapomenu. XY

Etíketa

Jaroslav Třetina

Při sledování filmu Rozmarné léto mě zaujala scéna, kdy na terase říčních lázní se aktéři osvěžují vínem. Neušel mi pohled na láhev, na které jsem poznal známou etiketu. Tu, kterou jsme jednou využili jako motiv na diplom při výstavě vín. Byla to ta, která zůstala v počtu několik tisíc neupotřebená kvůli zásahu komunistické moci po únoru 1948. Tehdy byla zlikvidována firma Vinné sklepy Václava Osičky. Je záhadou, kde filmový štáb víno (jestli to byl originál) vypátral, když byl film natočen až v roce 1967. Škoda, že Rudolf Hrušínský, Vlasta Brodský či Jiří Menzel už nám nemohou

řít, jak jim chutnalo. Nicméně, aspoň je znát, jaké renomé vinař Václav Osička měl a že na dlouhou dobu kvůli převratu bylo ochuzeno podvědomí o vinaření v Lanžhotě.

Zátopek v Lanžhotě

Boženka Kořínková, napsáno v říjnu 2021

Možná někteří z vás už zhlédli nový český film, který byl donedávna v nabídkách kin, Zátopek. Ale zřejmě nevíte, že tento talentovaný český atlet navštívil dokonce dvakrát Lanžhot. Jednu zmínku o této návštěvě jsem našla v rodinné kronice Josefa Fojtíka, cituji:

Dne 22. 7. 1951 byl v Lanžhotě na hřišti rekordman v běhu Zátopek, běžel s našimi sportovci, oběhl 42× hřiště. Mládež byla v krojích, vše se filmovalo.

A další vzpomínka je přímo od jeho manželky Dany Zátopkové, která v televizním dokumentu z r. 2016 nebo v r. 2018 pro Český rozhlas popisuje:

„Zlínský oddíl jel na závody do Bratislavy a oba jsme se sešli v jednom autobusu. A když jsme jeli zpátky, už seděl vedle. V noci jsme jeli přes Lanžhot a v hospodě hrála muzika,“ vypráví další historii seznamování nejslavnějšího československého sportovního páru.

Řidič autobusu zastavil pod záminkou, že potřebuje dolít vodu do chladiče. Toho využili sportovci, kteří už za chvíli seděli v hospodě.

„Tam ho někdo hned poznal a bylo sólo pro

Zátopka. A on si přišel pro mě. Na Moravě, když si někdo vezme děvče na sólo, tak to znamená, že se veřejně přiznává, že k ní má nějaké city,“ vypráví Dana Zátopková.

To se událo na jaře r. 1948. Podle odhadu to mohlo být buď na velikonoční muzice, nebo ještě na svatý Duch (pořádání muzik na sv. Ducha skončilo někdy koncem 60. let). Je zajímavé, že se tento manželský pár známých reprezentantů dal dohromady v Lanžhotě u muziky.

Ani k jedné z těchto událostí jsem nenalezla v archivu žádné fotky nebo vzpomínky. Pokud by někdo z občanů měl nějakou fotku, zvláště z r. 1951, kdy se jednalo o oficiální návštěvu, prosím o její poskytnutí k doplnění archivu. Také bych uvítala případné pamětníky a zapsala si ráda jejich vzpomínky. Děkuji.

Manželé Zátopkovi

Omluva plus Čapla a Lacka

Josef Jožulka Uher

V článku FOTBALOVÉ JUBILEUM (zpravodaj č. 4/2021) v samém jeho závěru vzpomínám brankáře Frantu Cipryse – Čaplu z našeho dorostu z roku 1949, s připomínkou, že v roce 2022 uplyne od jeho smrti devadesát let. Omyl je v tom, že ne od smrti, **ale od narození**. Moc se omlouvám. Ve stejném vydání zpravodaje, v pojednání o osudových posledních minutách, cituji zajímavou pasáž z knihy mého dlouholetého přítele, v roce 1949 však protihráče, Zdeňka Samce „Zlatý list hořovické kopané“. Když vzpomíná na průběh zápasu, který jsme odehráli u nich v Hořovicích, mimořádnou pozornost věnuje právě Frantovi Ciprysovi – Čaplovi, když uvádí toto (cituji):

„Největší postavou utkání byl bezesporu lanžhotský brankář Ciprys, který tento zápas doslova vychytil a stal se pro hořovické útočníky nepřekonatelnou překážkou. Ano, byl to onen Ciprys, který pak po několika sezón hájil branku ligových Teplic. Největším smolařem zápasu pak byl náš střední útočník Honza Gampl. Ten Honza, kterých z příhrávek svých spojek a záložníků dokázal střílet i tři góly za zápas. Tuto neděli se však od něho štěstí zcela odvrátilo. Běžel snad čtyřikrát nebo pětkrát zcela sám s míčem na lanžhotského gólmána, ale ten byl prostě skvělý a skórovat mu v tu neděli nedovolil.“ (Konec citace.)

A co LACKA? Kamarád Zdeněk mi po telefonu říká: „Jožulko, popisuješ tři osudové poslední minuty, ale na tu od nás z Hořovic jsi zapomněl? Vyhráli jste jed-

Ladislav Trubač - Lacka

František Ciprys - Čapla

na nula, gólem v poslední minutě. A kdo tu branku vstřelil? Je zajímavé, že na jeho jméno jsem nikdy nezapomněl. Byl nejslabším hráčem na hřišti. Ani jsme ho nehlídali. Zato tebe tuplovaně, ale utekl jsi naší obraně po křídle a před branku Honzy Hampla jsi poslal pecku centr.

Míč svištěl po lajně malého vápna a nikdo z našich nebyl s to jej zastavit. Zdálo se, že přeletí až na druhou stranu za lajnu, když tu jako zázrakem se mu do cesty postavila nadlouho vystrčená noha vašeho levého křídla TRUBAČE. Zasáhla ho do kolena a od něj se odrazila do sítě naší branky. Na noze, na které stál, se snad třikrát zavrtěl jak rarášek, a šel k zemi.“

Ano, bylo to tak. Běžel jsem spolu se všemi ostatními kluky zázračnému střelci gólu, vítěznému, pográtulovat. Ale to už ho po hvízdnutím ukončeném boji, dva nejsilnější doslova do kabin nesli. Nekřesťansky herdekujícího. Pomalu jsem mu po několik hodin nesměl na oči. „Jožulko, esli budu krypl do důchodu, tak mi budeš k penzi doplácet,“ vyhrožoval mi, samozřejmě, že do špásu. „Dyt nevím, esli mám od kolena důle ešče nějakú hnátú!“ Kulhal hodně dlouho. Ještě po mnoha letech,

když jsme se potkávali. Pokud jsem ho spatřil jako první já, mašíroval si to jako odvedený legrút od asendy, ale běda, když tím prvním spatřivším mne byl on. Pajdal jak chudák Janíček Štábla, od narození postížený obrnou. Jen co jsem mu strčil do kapsy na pivo, vyprašoval do nejbližší hospody jak zajíc, ten náš nenapodobitelný levý křídelní útočník (střídal se na tomto postu s lepším než on Jozou Hodonským).

LADISLAV TRUBAČ, alias LACKA, rodák z Vagonky! Bože, jak ten nás uměl podržet! Pravda, ne na hřišti, ale v železničním vagoně, v nádražních restauracích, nebo přímo v kabinách. Na ten jeho humor nelze zapomenout, a věřte, posiloval nás!

Znám dva humorné příběhy, ve kterých hrál hlavní úlohu, ale na ty už dnes není čas a ani místo. Třeba někdy jindy, třeba.

Snad nezmeškáme.

Skautský tábor v r. 1947

Jan Třetina

Přípravy na tábor začaly hned na jaře. Jarůš Třetina, ženatý u Straků (dnešní muzeum), nám domluvil čištění cihel z jejich zbourané stodoly. Za výdělek jsme zakoupili z pily krajinky na podsady pod stany a prkna na lůžka. V humně u Straků jsme stloukali podsady a lůžka. V den odjezdu jsme připravené věci odvezli a nakládali na krytý železniční vagon. Večer jsme se uložili ve vagonu i my. Vzdálenost do Rarboku pod Malými Karpatami je nevelká, přesto trvala celou noc kvůli častému posunování a přepojování vagonu do souprav na nádražích v Kútech a Malackách. V Rarboku jsme vše přeložili na vozíky úzké železniční vlečky

a dopravili poblíž místa budoucího tábora u menšího potoka. Podle toho jsme i tábor nazvali Minehaha, toto slovo prý v určitém indiánském nářečí znamená smějící se voda. Mimo stanů na podsadách patřila k vybavení tábora samozřejmě i kuchyně a jídelna, krytá plachtou a latríny. V kuchyni mívala službu vždy jedna družina. Buď Jeleni, Kamzíci nebo Jezevci, kteří byli nejmladší z bývalých Vlčat. Nejmladším účastníkem byl 9letý Svata Štěpánek, pod patronací staršího bratra, který byl jedním z našich vedoucích. Po celý pobyt nám přálo hezké počasí, a tak jsme se dobře bavili různými sportovními hrami, lovením bobříků mlčením, odva-

hy a získávali různé lesní a přírodní znalosti. V noci jsme se střídali na nočních hlídkách a jednou jsme měli i noční hru. Hlídka nás vzbudila, že tábor přepadli indiáni. Rozespálý, vykulený Joza Bystrický se ptal, zda jsou opravdoví.

Během pobytu byla 1x v neděli povolena návštěva rodičů, kteří měli starost o své syny. Někteří přivezli i nějaké dobroty či ovoce, které jsme si mezi sebou rozdělili. Jen Staňa Ciprys, kterému často oběd nechutnal, si své schoval a dojídal se různými oplatkami a piškoty. Protože Ciprysů je u nás hodně, tak získal přezdívku Piškotek.

Rodiče byli překvapeni pořádkem ve stanech, úpravou lůžek a celkovou disciplinovaností a organizací táborového života. Vedení tábora totiž každý den hodnotilo pořádek ve stanech a úpravy lůžek. Denní program začínal a končil slavnostním nástupem u táborové vlajky, která bývala hlídkou dobře strážena a bylo by ostudou, pokud by byla nějakým jiným táborem odcizena.

Celkovou organizaci tábora zajišťoval oddílový vedoucí Jan Petrla, který měl autoritu nás všech, ale také u večerních táboráků je zpestřoval svým zpěvem a kytarou. Bohužel v této době nebylo nynějších dokumentačních přístrojů, ale přesto i z nedokonalých snímků je přehled o životě tábora.

Na snímcích je odjezd u vagonu, celkový snímek tábora, polní kuchyně a ranní prohlídka stanů vedoucími, což jsou zde F. Uher (Žanťa) a F. Štěpánek a skauti Joza Hakala, Tonda Uher (Cigán) a Jožulka.

Záhada objasněna

Jaroslav Třetina

Po skončení 2. světové války bylo okolo Lanžhota zamořeno množstvím válečných pozůstatků, včetně nevybuchlé munice, granátů apod. Samozřejmě, že to byla atrakce zejména pro nás mladé kluky. Bohužel někteří při manipulaci s tímto materiálem zahynuli nebo byli těžce zraněni. Při tomto vzpomínání mě v poslední korespondenci na jeden případ upozornil bratranec Jenda Uher z Kradlova, nyní žijící s rodinou v USA a požádal mě, abych o té příhodě napsal do zpravodaje.

Ještě v r. 1945 rozrušila v Lanžhotě dění událost, kdy na železničním mostě v Kučovanisku byl přerván mezinárodní

telekomunikační kabel. I přes rozsáhlé vyšetřování se četnictvu nepodařilo pachatele vypátrat a případ byl odložen a pomalu zapomenut. Bratranec uvádí, že pachatelem byl on a jeho tehdejší soused Miloš Trubač, tehdejší 13 a 14letí kluci. V zákopu našli 10 kilogramovou krabici ekrazitu a tu chtěli shodit do vody s vidinou lehkého získání omráčených ryb. Krabice se jim však vymkla z rukou a spadla a vybuchla na zapancéřovaném kabelu, který vzal za své. Naštěstí se nikomu nic nestalo a stačili nepozorovaně zmizet. Žádný z četníků ani Miloš už nežijí, takže Jenda je jediný svědek této události.

foto archiv Jana Uhra

Tryzna za prezidenta

Jan Třetina, Brno

Při státním pohřbu prezidenta Edvarda Beneše se ještě komunisté neodvážili špinit jeho památku. Po jeho úmrtí se v mnoha našich městech a vesnicích konaly smuteční tryzny na jeho počest. Bylo tomu tak i u nás v Lanžhotě. Tryzna byla ve vstupu do měšťanské školy, jak je vidět na fotografii. Není příliš kvalitní, ale je na ní vidět čestnou stráž legionářů a skautů. Skauty zastupují já (vpravo) a spolužák Vojta Škrobáček žijící v Břeclavi. Nejsou mi známa jména legionářů. Možná, že někteří starší občané poznají v legionářích své stařečky i podle uniforem příslušných legií (pokud se u někoho zachovaly). Jestli se u tryzny střídaly členové jiných organizací např. hasiči, sokolové, je možné, že existují i jiné fotografie. Pokud je někdo

vlastní, bylo by vhodné jejich uveřejnění ve zpravodaji nebo v místním muzeu.

Historie železnice kolem Lanžhota

František Uher Žanťa - zpravodaj 1999

6. června bylo tomu 160 let, (pozn. Redakce 183 let v roce 2022) kdy přijel první vlak z Vídně do Břeclavi a o měsíc později až do Brna. Na slavnostně vyzdobeném nádraží přijely z Vídně dvě vlakové soupravy tažené lokomotivami se symbolickými názvy Austria a Moravia. Na tuto velkolepou podívanou se přišli podívat lidé ze širokého okolí i Lanžhota. Na první vlak v Lanžhotě však museli naši předkové čekat ještě dalších šedesát let.

Železnice se stala hlavní a nejdůležitější hybnou silou hospodářského rozvoje 19. století. Připomeňme si některé důležité mezníky její historie.

První železniční trať na evropském kontinentu byla vybudována mezi městy Linec a České Budějovice. Měla rozchod pouhých 1106 mm a vagóny byly taženy koňmi, proto se jí říká koněspřežná. Tato trať dlouhá 126 km byla dána do provozu 18. srpna 1832. Společnost, která ji provozovala měla k dispozici 59 osobních a 762

nákladních vagonů a 800 koní, které po ujetí určitých kilometrů přepřahala.

Parní stroj ve formě lokomotivy se daleko více hodil k tažení vagónů, protože dosahoval větší rychlosti a zátěže. V Rakousku - Uhersku byla 4. 3. 1836 založena akciová společnost „Severní dráha císaře Ferdinanda“, která přistoupila ke stavbě železnice nebývalým tempem.

Stavba trati Vídeň byla zahájena 7. 4. 1837 a stavělo ji neuvěřitelných 14 tisíc dělníků. První vlak z Vídně do Břeclavi přijel 6. června 1839 a 7. července 1839 z Břeclavi do Brna. Cesta vlaku z Vídně do Brna přes Břeclav trvala 4 a půl hodiny.

Současně se vybudovala i trať na Olomouc. Úsek Břeclav - Uherské Hradiště byl dán do provozu 4. 5. 1841, do Přerova 1. 9. 1841 a 17. 10. 1841 až do Olomouce. Přes Českou Třebovou s Olomoucí byla spojena 19. 8. 1845. Pravidelná doprava z Prahy přes Olomouc a Břeclav do Vídně trvala 16 hodin a byla zahájena 1. 9. 1845.

Tato cesta se zkrátila až v roce 1849, kdy byla postavena trať z Brna do České Třebové. Tunely na této trati stavěli italští dělníci.

Všechny trati byly vybudovány za překvapivě krátkou dobu. Svědčí to o dobré organizaci práce a nadbytku pracovních sil Břeclavský železniční

uzel nabýval stále většího významu. Vlakové spojení Vídně přes Břeclav na Prahu a Olomouc bylo stále více využíváno. Profesor Jaroslav Školl, který podrobně sepsal historii břeclavského nádraží, uvádí i počty přepravovaných osob, nákladů, jízdní řády, používané lokomotivy včetně zachycení růstu Břeclavi vlivem zaměstnanosti na dráze. Tuto zajímavou práci najdete ve třech svazcích Vlastivědného sborníku Jižní Morava. Ještě jednou se Lanžhotčané oblékli do svátečního kroje a šli na břeclavské nádraží. Bylo to 28. srpna 1867, kdy byly za pruské války Svatováclavské korunovační klenoty převáženy z Vídně do Prahy. Tento symbol české státnosti byl vítán střelbou z hmoždírů a lid se radoval dlouho do noci. Kronikář nezapomněl napsat, že vyhrávala hudba Václava Leblocha z Velkých Bílovic. Stále však chybělo železniční spojení Prahy přes Břeclav do Uher. Silnice vedly přes Lanžhot k Brodskému, které bylo první obcí v Uhrách. Ale řeka Morava nebyla překlenuta mostem a pocestným a povozům sloužila „kompa“ což přepravu brzdilo. A tak se koncem

devadesátých let začalo uvažovat o stavbě dráhy z Břeclavi do Kútů. Lanžhot 3. května 1898 navštívila komise, která prohlédla navrženou trasu a začaly se vykupovat pozemky. Práce na stavbě se rozběhly nevídaným tempem a už za rok 8. září 1900 a půl paté ráno vyjel první vlak z Břeclavi do Lanžhota, kde byl bouřlivě vítán. Trať z Břeclavi vedla směrem na sever a v místě dnešního nádraží se prudce stáčela doprava a mířila rovně na Lanžhot. To znamená, že lokomotivy u vlaků z Brna do Kútů musely být přepřahány. Ještě dnes se této odbočce říká „stará lanžhotská štreka“. Stavbu trati prováděla se 4 tisíci dělníky italská firma. Práce na železnici a náspu za Kyjovkou se prováděla pomocí lopat, koleček, protože největší mechanizační prostředek byla úzkokolejka a překlápěcí vozíky. Že to byla stavba velmi pracná, nasvědčují fotografie z roku 1899, zachycující stavbu trati přes řeku Kyjovku. Jistě nepřehlédnete povodeň na pozadí snímku.

Spojení Lanžhota se světem se zlepšilo. Na dráze našlo práci přes 300 lanžhotčanů. Ale práce přinesla i negativa. Při stav-

bě se spotřebovalo velké množství dubových pražců a jiného stavebního dřeva, o který byl ochuzen lanžhotský les. Také při vytápění lokomotiv se používalo převážně dřevo.

Plynulost železniční přepravy stále brzdilo přepřahání lokomotiv směrem na Lanžhot. Ihned po vzniku samostatné ČRS v roce 1918 se přistoupilo k rekonstrukci trati. Vlak od Brna z Břeclavi pokračoval souběžně s vídeňskou tratí a za řekou Dyje odbočil doleva přes nový „Bratislavský most“ a obloukem navazoval v místě naproti Kostické váhy na starou trať směrem na Lanžhot. Tato změna byla realizována jako dvoukolejná a druhá kolej se stavěla dále až do Kútů.

Z rodinného alba Svatopluka Štěpánka představujeme fotografii z roku 1926. Je ba ní pracovní skupina při rozšiřování lanžhotsky zvaného „kanálu“ tj. podjezdu

či propustí povodňové vody mezi Kyjovkou a Kučovaniskem. Provoz na druhé koleji byl zahájen 11. listopadu 1929. budova Lanžhotského nádraží stála o samotě, protože v té době Lanžhot tím směrem skončil v Souhradech. Domy kolem nádraží byly postaveny až po první světové válce. V roce 1945 ve válečných událostech budova vyhořela a v roce 1947 byla postavena nová a stavebně je to skvost, stále je to nejmodernější budova na trati Lanžhot – Brno. Ještě si připomeňme, že lanžhotské nádraží bylo a nyní opět je nádražím hraničním. Do roku 1918 tvořilo hraniční přechod mezi Moravskými zeměmi a Uhrami, od 14. března 1939 do 8. května 1945 bylo hraničním přechodem mezi Protektorátem Čechy a Morava a Slovenským štátem, tenkrát zde zastavovaly i mezinárodní rychlíky.

foto archiv Pavel Kolář

Lanžhotská fronta II. sv. války

Josef Jožulka Uher

a opis z kroniky Josefa Fojtíka

Až do té doby, než jsem si přečetl KRONIKU JOSEFA FOJTÍKA, zakládal jsem si na tom, že nikdo jiný než já nenapsal o předfrontových, frontových a pofrontových dubnových dnech roku 1945 toho tolik, v Lanžhotě a jeho okolí, při porovnávání s tím, co mi bylo známo. Vždyť nebyť zákazu OV KSČ (Okresního výboru Komunistické strany v Břeclavi), vydalo by mi dokonce ostravské nakladatelství PROFIL rozsáhlou TROLOGII NOVEL „ILJŮV NÁVRAT“. Ale i tak všechno to, co jsem na toto nevýčerpatelné téma literárně stvořil díky vnímavým očím dvanáctiletého kluka (to je onen časový úsek v lidském životě, v němž všechno viděním zažitě se ukládá do paměti nejlouběji a nejvytrvaleji).

Netušil jsem, že tu dávno přede mnou s tím literárně hodnotným kronikářským záznamem o nejdramatičtějších dnech lanžhotských dějin, O PRVNÍ VELKÉ BITVĚ V LANŽHOTĚ a kolem jeho okrajových humen, přijdou TŘIAŠEDESÁTILETÉ OČI sociálního demokrata JOSEFA FOJTÍKA. Zdravíval jsem ho, ale nikdy jsme spolu nemluvili, velká škoda pro mne.

Fojtíkovo vyprávění o vlně války, která se přes Lanžhot převalila jako tsunami, je daleko od pouhých KRONIKÁŘSKÝCH záznamů. Bez nadsázky se jedná o úžasné detailní ZPRAVODAJSTVÍ FRONTOVÉ-

HO REPORTÉRA. Ve fondu lanžhotských písmáků nepřekonatelného. Jsem ve věku a při zdravotních problémech, kdy si už netroufám na KOMPLETNÍ OPIS TĚTO JEHO CO DO STRÁNEK, JEJICH POČTU A DRAMATIČNOSTI. S přemáháním se vyjmu z této něco jako EPOPEJE tu drobnou část, která mne velmi zaujala.

Uvedu ji tímto bolestivě moudrým Fojtíkovým PROLOGEM: VÁLKA JE STRAŠNÁ VĚC. LIDSKÝ ŽIVOT JE PŘI NÍ BEZ CENY. VE FRONTĚ CIVILNÍ OBYVATELSTVO NECHRÁNÍ NIKDO. KAŽDÝ SE O SEBE MUSÍ STARAT SÁM. ČLOVĚK PŘESTÁVÁ BÝT ČLOVĚKEM.

KRONIKA (Místo děje: NÁDRAŽNÍ ULICE K ZÁVORÁM)

„Středa dne 11. dubna 1945. Všechny tanky byly kolem našich chalup. Na polích ku Kosticím a na nové silnici. Ti stříleli na Novou ulici a do Souhrad. Druzí někde do Lanžhota. Byl to asi kritický okamžik, aby Rusů zadrželi. Obrněná auta stále dovážela munici a odvážela raněné i mrtvé. Při-

šla silná palba od Rusů. Nad Strážemi za školou byly velké výbuchy ve vzduchu i na zemi. Bylo slyšet podivné pískání, vrčení. Nemohli jsme si představit, co se děje. Až jsme viděli, že Maďari přestali střílet. Utíkali do zákopů. Několik jich zůstalo ležet. Od školy utíkali Němci a skákali do zákopu. Viděli jsme, že zákopem se dostali do ZÁŘEZU DRÁHY. NA POLE KE Kostičím. Jedni tam utíkali silnicí. Tam je krylo šest tanků, které střelily do Souhrad. Od Nové ulice přiběhl větší oddíl vlasovců. Vedli raněných. Šli naší ulicí. Spojili se s utíkajícími Němci. Zalehli do našich zahrad. Ještě jsme viděli přibíhat nějaké vojáky od hořící Bartošové chalupy. BYLI TO RUDOARMĚJCI. MY JSME TO NEVĚDĚLI. Rusové přenesli palbu k nám. Rychle jsme vběhli do sklepa. Všichni byli potěšeni, že Němci utíkají. Ale měli strach z vlasovců. Kolovaly o nich špatné zprávy. Asi o páté hodině jsem šel pro vodu. Na dvoře byli Němci i vlasovci. Vedle ve sklepe měli asi raněné. Nesl tam jeden vodu. U včelínu (v humně) stříleli Němci z kulometu. Viděl jsem, že střílí ku škole. Už jsem byl jist, že vojáci u škole jsou Rusové. Byli jsme tím všichni rozrušeni. Podívat se ven před chalupu, bylo nebezpečné. Ruské střely klepaly zpředu do chalupy. Šli jsme s Pazderou na dvůr. Viděli jsme, že Němci ještě střílí. Nad prádelnou krov byl prostřelen. V zemi malá díra. Stál tam Pazderův sporák. Nohu měl uraženou. V podlaze cihly rozbily a díra pod stěnou. Nevybuchlá střela z katuše byla po frontě odstraněna, byla metr hluboko. Za námi vyběhl syn Kubíkův, uviděl jamku po střele. Vyrýpl z ní malou bombu. Teď jsme jej zpozorovali, že vyšel ven a opatrně jsem mu ji vzal a vhodil za stěnu. Pazdera mu

dal pohlavek. Po frontě takovými bombami bylo několik dětí zmrzačeno a usmrčeno. (Poznámka JJU: Ta moje byla něco jiného, ale stejné svinstvo.). Němci nás stále rozhlasem strašili, že kam přijdou Rusové, vše berou, znásilní ženy a vše zničí. Nevěřili jsme tomu. Viděli jsme, že Němci taky zneuctívali ženy, brali a ničili. (Nemohu se nezdržet nesouhlasné poznámky: Nevím o jediném případě v Lanžhotě, který by pravdivost J. Fojtíka potvrdil. Vždyť on sám na str. 267 mimo jiné píše, cituji: Za Muchovým štítem byli Němci – pondělí ráno, 9. 4. - Jeden na nás zavolal: „Jděte do sklepa, nebo po vás budeme střílet.“ Oni za zády nikoho nestrpěli. A do sklepů nám nelezli. Kde a kdy spali ve frontě, nevím. Kázeň byla u nich dobrá. Neuposlechnutí na slovo, znamenalo smrt. – konec odbočování). Z Londýna zase hlásili, že při ústupu Němci se mstí, a varovali před vlasovci. U nás byli v zahradě. Někdo na ulici něco křičel. Měli jsme za to, že je raněn. Opatrně jsme s Pazderou lezli k oknu. Před okny stál prostovlasý traťmistr Mucha a volal: „Lidé, kde jste kdo, pojdte se podívat, to tu ještě nebylo!“ Volali jsme jej, aby se schoval. On vypouil oči, kvílel a utíkal naproti k Fojtíkovi (bednář). Tomu spadla stěna na sklápějící dveře od sklepa. Právě odstraňoval trosky, aby měli vzduch. Vtáhl Muchu do sklepa. Oba měli štěstí. Jen vešli do sklepa, přiletěl granát. Fojtíkovi rozbil stáj a zabil dvě kozy. Cihly letěly až k našim oknům (přes cestu). Mucha se zbláznil.

Asi o osmé hodině Martuška šel na záchod. Hned na to někdo bouchal NA ULIČNÍ DVEŘE. A něco VOLAL. Dveře byly přece stále otevřeny. CO TAM KDO BOUCHÁ? Ženské křičely: „To jsou vla-

sovci!“ Bouchání bylo větší a volání: OD-KROJIT! (tak nějak, také.) Řekl jsem, že jdu otevřít. Ženy křičely, abych nechodil. Do dveří něčím tloukli. Já jsem šel po schodech nahoru. Vtkročil jsem na třetí schodek. Oheň ze dveří mně šel těsně nad hlavou. Ozvala se rána. Skočil jsem do sklepa za stěnu. Manželka vykřikla. Myslela, že jsem dostal ránu do hlavy. Ono se to ze sklepa tak jevilo. Všichni to potvrdili...

OTEVŘELY SE DVEŘE. DVA NĚJACÍ VOJÁCI mířili na nás automaty. Jeden měl zavěšenou baterku, a pravil: „GERMÁN JESTÍ?“ Už jsme viděli, že jsou to rudoarmějci! Volali jsme: „Nejsou tady Germáni. My jsme Čechoslováci!“ Sestoupili dolů, automaty stále v pohotovosti. My, muži, jsme dali ruce nad hlavu. Oni si nás prohlédli. Ptali se, kde je German. Ukázal jsem rukou a povídáním: „Zagrada!“ Vyšli na dvůr. U včelínu, asi třicet metrů ode dvora, štěkal kulomet. Jeden rudoarmějce dal tím směrem dávku z automatu. Kulomet ihned ztichl. Do sklepa vešli tři rudí.

Byli celí zablácení. Ptali si vody. My jsme jim dávali víno. Odmítali. Říkali, že nesmí, jsou frontoví soldáti. Ženy jim daly chleba a škvarky. Jedli. Jeden ptal pro dva kamarády, co jsou venku. Ženy by jim daly vše, co jsme měli. Byly by je i líbaly, jak byly jejich chováním nadšeny. Odešli...

Sklep se trásl výbuchy. Vedle po cestě jely ruské tanky. Martušková si vzpomněla, že její muž se ze záchodu nevrátil. Ihned jsem vyběhl nahoru. Martuška seděl na záchodě. Byl tak ustrašen. Ukazoval na díрку ve dveřích. Řekl, že po něm vlasovci střelili. On, že když je slyšel, uzamkl uliční dveře. Nohy jej nemohly unést. Pověsil se mi na záda, a tak jsem ho nesl. Donesl.

Hned na to přišli dva vojáci. Dávali jsme jim chleba se sádlem. Odmítli. Přistoupil jeden k Pazderovi a řekl: „DAVAJ ČASY!“ Druhý držel v ruce revolver. Ten hodinky dal, vzali Martuškovu. Kyclovi náramkové vrátili. Na to odešli.

Zapůsobilo to na nás hrozně. NEJVÍCE NA MNE. OD MOJÍCH 18 LET JSEM BYL SOCIÁLNÍ DEMOKRAT LEVI-

1945 - Lanžhot - nádraží po frontě

ČÁK) PRO RUSKOU REVOLUCI PEVNĚ JSEM VĚŘIL V RUSKÝ LID A NEVĚŘIL JSEM FAŠISTICKÝM POMLUVÁM. TO MĚ ZDRTILO. MUSEL JSEM SE POSADIT. UŽ JSEM VĚŘIL, ŽE PŘÍJDE I TO OSTATNÍ. Všichni mne pozorovali, co se se mnou děje. Fašisti Uhlíř a Mikšík se usklíbalí.

Přišli dva důstojníci. Byli trochu opilí. Žádali víno, nebo vodu. Když jsme jim obé dali, žádali jísti. Dali jsme jim chleba se sádlem. Uviděli sklenici s vajíčky. Žlutky jedli, bílky zahazovali. NEMĚLI MAPU. O NÁS TVRDILI, ŽE JSME GERMÁNI, NEDALI SI TO VYMLUVIT! NA SLOVENSKU ŽE JIM ŘEKLI, ŽE ZA VODOU JE GERMÁNSKO. VODU PŘEŠLI, TAK JSOU V GERMÁNII! Byl to kapitán a starší lajtnant.

Hrnulo se do sklepa asi 20 vojáků. Viděli jsme, ŽE NEPŘIŠLI S DOBRÝM ÚMYSLEM. HLEDĚLI PO ŽENÁCH. Důstojníci je vyhnali. Kapitán viděl, že na svrscích leží plášť do deště. Oblékl si jej. Byl mu těsný. (Byl nový, Martuškův.) Natrhl rukáv. Žádal i pro staršího lajtnanta. Pazdera měl ve svrškách. Jak jej hledal, VYPADL ZAPALOVAČ. KAPITÁN SI JEJ HNED PŘIVLASTNIL. Pak chtěl třetí pro majora. My jsme měli vše zazděno. Nemohli jsme vyhovět. On řekl, že jdou na frontu a vrátí se oba. Když nebude plášť, ŽE NÁM POŠLOU DVACET VOJÍNŮ, TI BUDOU RABOVAT.

Odešli. Nad námi byl buchot a praskot rozbíjení skla a porcelánu. Ženy bědovaly, že asi ve světnicích vojíni rabují. Šel jsem se podívat. V kuchyni při baterkách, vojíni rozbíjeli skříně: sklo a porcelán házeli na podlahu. Zvolal jsem? Pojdte, dám vám vodku! Vojíni byli zablácení a oblek mok-

rý. Byli opilí. Jeden se mne ptá: „ŽÍNKÁ JEST?“ Pravím: „Né.“ Přeskočil ke mně, strčil mi automat pod bradu a tlačil mne na chodbu. Ze světnice vyšel asi 40letý voják, odstrčil automat. Mluvil něco. Vyrozměl jsem, že nepřišli Čechoslováků střílet ani rabovat, ale osvobodit. Přiskočil druhý voják a řekl: „TOVARYŠ KOMISAR, MY MÁME PRAVO RABOVAT! IDI“ Ukázal rukou ven. Jmenovaný komisař mne chytil za rameno a povídá: „Idi do bunkru.“ JEDEN SVĚTLÝ PAPERSEK!

Pazdera šel naproti k Mikšíkovi pro plášť. Ten přinesl. Ženy měly velký strach, co s nimi bude. Byli jsme bezmocní. Po půlnoci ti dva přišli. Snad nepřiďte násilí. Plášť dostali, ale mnoho vypili a snědli. Mně říkali: „Chazaj, proč ženy pláčou?“ Když jsem vysvětlil, řekli, že oni už zínky měli v selo, že mají spát. Mně poručili, abych je o šesti hodinách vzbudil. Když ne, bude střílet. Do sklepa se tlačili jiní vojáci. Když viděli spící důstojníky, posedali na schodech. Byli tam namačkáni. Když jsem musel ven, šlapal jsem po nich. Ani se neprobrali. Byla mezi nimi i vojačka. Spali na chodbě i ve světnicích. Všichni zablácení. Ráno všichni odešli. Fronta byla od Kazúbka, Stávání, k Benešových křížů a někde u kapličky. V Širokých hořel vlak. Teď bylo nebezpečno i na dvoře. Německé granáty létaly až na obec. Jejich letadla shazovala velké bomby.

Ve čtvrtek 12. dubna, O OSMI HODINÁCH, PŘIJELO MNOHO KOZÁKŮ. VELITEL BYL u Muchy ve sklepě. K nám přišli tři důstojníci a dva vojáci. Nahore jich bylo mnoho. Důstojníci měly mapy a kukátka (dalekohledy). Věděli, kde jsou a kdo jsme my. Nic od nás neptali. My už jsme měli jídla málo. Vařit jsme nemohli.

Přišel vojn. Žádal, že musí vyklidit sklep pro velitelství. Náš důstojník řekl: „Né, jsou zde malé děti.“ Zůstali jsme.

Přišel důstojník a povídá: „Mojí manželce: Má jít s ním. Ptám se kam. Povídá: KURKY VARYT! Šel jsem s ní. V kuchyni plno kozáků. Oheň na sporáku. Dvě slepice oškubané. Třetí trhal. Důstojník povídá, že má vařit i PIROŽKY. Oni že jedou na front. K obědu přijdou. Žena vařila, ale PIROŽKY ne. Nevěděla, co to je. Přišla velká palba. Střela shodila na půdu křidlicu a bouchlo to. Manželka vběhla zpět do sklepa. Povídali jsme si, že už k nám asi nepřijdou. Slepice uvařeny nebyly. ONI PŘÍŠLI! A důstojník s revolverem v ruce křičel, kde je ta baba, co vařila KURKY. Manželka mu povídá: dělali bum, bum, já musela utéct. On máchl rukou a povídá: „Čort vzal baba!“ Musela jít dovařit. Nadal jí, že jsme hloupý národ, když nevíme, co je PIROŽKA. Přijeli jejich kuchaři. Z kuchyně vyházeli nábytek do světnic a komory. Tam nám potloukli mnoho oken. Vařili, dali nám všem masovou polévku, bylo v ní hodně masa a jedla se s chlebem.

Navečer 12. dubna kopali všude zákopy. Kam jsem se podíval, létala hlína. Přišla zpráva, že bude velký tankový útok. Zákopy kopali malé a přikrývali je dveřmi, prkny a stoly. Nechali otvor jen na prolezení. Dovnitř dali šatstvo nebo peřiny. Večer byl útok, napřed letadla. Bomby spadly mezi koně. Byl ohromný otřes. Vojáci se cpali do chodby. Důstojník šel ven s baterkou, vojáci šli s nám a já taky. V brázdě zela velká jáma od bomby. Kdyby byla 10 m na východ, byli bychom asi všichni u pánbicka. Druhá spadla u Muchy na zahradě. U jámy klečel kůň bez předních nohou. Důstojník jej střelou do hlavy usmrtil.

Dalšímu koni vyhrézla střeva. Šlapal si po nich a chvěl se. I toho usmrtil. Hvizdl granát těsně nad důstojníkem. Zapadl asi 100 m za cestou na poli. Důstojník řekl: „JOB TVOJU MAŤ!“ a šel klidně do sklepa. Tam řekl, že už dnes ztratili 27 koní. Na spaní nebylo ani pomyšlení. Důstojníci nám sdělili, že LANČGOT jim dal mnoho práce. Čtyři dny a noci byli v lese ve vodě a blátě. Už dotáhli kaťuše. Oni na koních podnikli útok. Přes vodu museli koně plavat. (Byla to asi Kyjovka.) U chalup koně nechali a chalupy dobývali pěšky.

Konec frontové části.

DŮLEŽITÉ VYSVĚTLENÍ

I když píší o KRONICE JOSEFA FOJTÍKA s uznáním a z ní o frontové kapitole s obdivem, čehož je hoden, nesmíme ztrácet ze zřetele jednu velmi důležitou skutečnost, že jeho KRONIKA NENÍ DENÍKEM, tudíž záznamy ze dne na den, bezprostředně v CHODU ČASU A UDÁLOSTÍ. Protože o nich píše s několikaleťtým odstupem znamená, že (obrazně řečeno jako stavba) stojí na ZÁKLADECH VZPOMÍNÁNÍ, které může být tak či tak (i názorově) ovlivněno myšlením a poznáním let následujících. Nakolik je tomu takto i u Fojtíkovy KRONIKY, těžko je nám soudit. Já osobně mu věřím, je totiž v podrobnostech hodně přesvědčivý, přestože u mnoha témat nezapře své komunistické smýšlení. Patří mu dík a jeho vzpomínky uceleně podané pod názvem KRONIKA, patří zcela určitě do ZLATÉHO FONDU LANŽHOTSÝCH KRONIKÁŘSKÝCH DOKUMENTŮ! S tím dodáním, že nic by z nich nemělo zůstat v utajení, jaké uplatňují totalitní režimy NA SVOBODU SLOVA!

Lanžhotský policajt

František Uhlíř

Strýc Jan byli veliký dobrák, ale na toto oslovení špatně slyšeli. Myslím, že v tehdejší celém hodonínském okrese nebylo takového policajta. Ale když jim řekl někdo pane strážník, a zvláště pane vrchní strážník, tak byl jejich.

Protože v roce 1939 ještě nebyl obecní rozhlas, musel strýc Jan bubnovat. Při hlášení se někdy zmýlil a změnil jména. Když jich na to někdo upozornil, byla jejich odpověď: „Lump jak lump!“

Když přišel nešťastný 19. březen, hitlerovští okupanti jeli přes Lanžhot okupovat Slovensko. Na křižovatce u kostela stála skupina chlapců, kteří toho roku měli jít k odvodu. Projíždějící hitlerovci viděli jen zatáté pěsti. Poslední transport odjel a asi za čtvrt hodiny ubíral se strýc Jan v parádní uniformě domů k obědu. Od Břeclavi se zaprášilo a zrovna u strýca Jana zastavilo auto s několika ometálovanými hitlerovci.

Otevřely se dveře a jeden hlaváč jim povídá: „Malacka?“ Strýc Jan se otočil a místo na Bratislavu zdvihnutú rukú mrskli na směr Hodonín a povídají: „Jeď do řiti a nepraš!“

Němci otočili auto a odjeli k Hodonínu. „Ale, strýče Jane, kam ste tych lumpů poslali? Přeca oni chceli jet do Malacek!“ „Co, do Malacek? Já sem čuú, jak řekeu Malacka, a ten bývá se Tvrdonicích u kostela, no ten jich přivítá leda kopálem!“ „Dobře, ale jak zjistá omyl, vrátá sa zpátky a bude zle!“ „No, šak já už idu dom.“ Netrvalo to ani deset minut a hitlerovci byli zpátky. Zastavili, ten ometálovaný otevře dveře a povídá: „Wo ist der Lump?“ Kde je ten lump? Když viděl, že žádný neodpovídá a viděl zachmuřené tváře povídá: „Das ist eine Lumperei.“ To sú samí lumpi. A jel...

Pomíjivá krása

Zita Bařková

Cukrářské řemeslo má velmi starou uměleckou tradici. Chci ukázat, kam až vede záliba v pečení dortů a cukroví. Maminka se vyučila cukrářkou ve dvouletém studiu ve Vyškově. Po práci ve volném čase začala péct nejprve drobné cukroví a sem tam nějaký dort. Později se zaměřila jenom na dorty. Pekla je na svatby, křtiny, plesy, k narozeninám, na promoci, k maturitám i k vysvěcení na kněze a vítání občánků. O svoje dorty

Zita Svačinová

měla maminka velký zájem nejen v Lanžhotě, ale i v celém okolí.

Sladká tvorba paní Zity Svačinové má jeden nedostatek, že je pomíjivá. Její krása

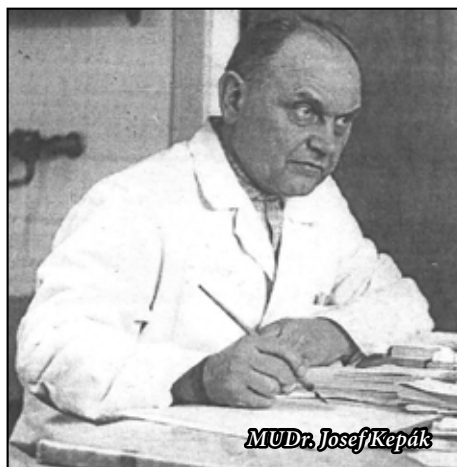
je i chutná a sladká. Ale pokaždé tak splnila svůj účel, udělat radost těm, jimž se dostala jako dar nebo odměna.

Neobyčejné zážitky ve vzpomínkách

Marie Petřlová

*Vzpomínky jsou jak ptáci,
nevoláš je, a přece se vrací*

Rodina Mádrova bydlela v Lesíčku. Když se dcera Jarmila provdala za Eduarda Paulíka, odstěhovali se mladí manželé do židovského domu. Dům stál naproti v ulici vedle Šišků, z druhé strany sousedila paní Ondryšková. Vedle stařečků Mádrů bydlel a ordinoval pan doktor Emil KOHN, který vystřídal prvního obvodního lékaře v Lanžhotě MUDr. Jankovce (nar. 1844), který zemřel 11. 12. 1917. MUDr. Kohn byl židovského původu, byl velmi oblíbený pro svou lidskost, dobrosrdečnost a ochotu s jakou poskytoval péči svým pacientům. Ze čtyř Paulíkových dětí, dcery Drahomíra a Ludmila mají na něj velmi pěkné vzpomínky z raného dětství. V ordinaci pauze volával

malou Lidušku, aby mu přišla zazpívat. Děvčata vzpomínají, že ji houpával na kolenou a ona zpívala písničku Lásky nehněvaná. Za pětník, který dostávala za odměnu, si kupovala v obchodě u židů velký bonbon. Také starší Drahůška dostávala pětník za hubičku.

Děti mu důvěřovaly a měly ho rády. Utkvělo jim v paměti, že u Kohnů měli rádi k večeři kukuřičné klásky a čaj. Měli 5 dětí, 2 dcery a 3 syny. V roce 1937 se v tichosti odstěhovali. Nakonec je stejně neminul koncentrák. Z celé rodiny přežil jen nejstarší syn Arnošt.

Po doktoru Kohnovi v roce 1937 přišel do Lanžhota nezapomenutelný pan doktor Josef Kepák. Dostal obvod Lanžhot – Kostice – Tvrdonice. Můžu směle napsat, že to byl nejoblíbenější doktor na Podluží, který svou pomoc nemocným bral jako své poslání. Pacient byl vždy na prvním místě i před rodinou. Za každého počasí jezdil denně odpoledne na návštěvy nemocných na kole nebo Pionýru. Jeho koníčkem byla filatelie a v neděli odpoledne hrával taroky s panem farářem Hübnerem a panem řídícím Fučíkem. Za války byl s rodinou na Pastvisku u Procházek ve sklepě, kde neúnavně a obětavě ošetřoval raněné.

O jeho obětavosti svědčí i vzpomínky Ludmily na svá onemocnění. Chodila asi půl roku do 1. třídy, když ji začaly velmi bolet nohy. Pan doktor tušil, že to bude něco vážného, a proto řekl jejímu tatínkovi, aby zastavil rychlík a odvezl malou dcerušku do nemocnice do Brna. Výpravčí pan Krpata skutečně rychlík zastavil a Liduška se na tatínkových zádech do nemocnice dostala. Vyhlášení lékaři Trib a Cakl se shodli, že je to tuberkulóza kostí a noha se musí amputovat. Tatínek se proti tomu postavil, tak provedli jen operaci. Nohu se podařilo zachránit díky německému chlapci, který ležel na vedlejší posteli. Na jeho přímluvu nařídil jeho otec lékařům, aby dali děvčátku penicilin, který byl tehdy jen pro Němce. Půl roku prožila v nemocnici a po návratu jí pan doktor Kepák chodil ránu denně čistit. Učila se

doma, nastoupila až do šesté třídy. Úkoly jí nosil a pomáhal s učením Tomáš Polách.

Druhý příběh se stal, když už byla Ludmila vdaná a bydleli na Bařině. Když jí trvaly horečky již 14 dní, vydal se pan doktor na návštěvu na Bařinu ve sněhu na kole. Spadl do příkopu, kolo tam nechal a pokračoval přes závěje k domku pěšky. Zjistil oboustranný zápal plic, odeslal do nemocnice a tím ji zachránil po druhém.

V roce 1965 umírá MUDr. Kepák na rakovinu. Slova pana faráře Streita, že pan doktor má bránu do nebe otevřenou, nepotřebují komentář.

Další zajímavé vzpomínky sester Drahý a Lidky jsou z doby okupace, kdy jsme byli přičleněny k Německu. Lesícková ulice byla přejmenována na Waldstrasse. Nikde jsme se vlastně nedočetli, že v této ulici u Uhrů (kostelníků) sídlilo gestapo. Když stařenka Mádrová volala malou Lidušku k obědu s vařečkou, vyletěl na ni gestapák s pistolí, že jestli jí ublíží, zastřelí ji. Měl prý doma taky takovou holčičku, a co by za to dal, kdyby ji mohl vidět. Šéf gestapa měl 11 vlčáků. Drahuška šla ke stařence a jeden ji pokousal. Měli strašnou legraci z jednoho žida z Kradlova, když ho nechali před budovou sbírat špačky z cigaret a kamínky. Za války byla rodina Paulíkova ve sklepě u Uhrů. Ti zdatnější se dokonce brodili do Brodského. Tím, že nebyli doma, si zachránili životy. Do jejich domu přišli ruští důstojníci. Na židovský dům omylem ruská pilotka shodila bombu a všichni tam zahynuli. Paulíkovi chvíli bydleli u Uhrů v jedné místnosti, později se přestěhovali na dlouhých 30 let na Bařinu. Závěrem chci poděkovat sestrám Drahoře a Ludmile za poutavé životní příběhy, které poskytly čtenářům zpravodaje, a tak přispěly k jeho obohacení.

Písně

Josef Jožulka Uher

*Strom, který ve mně dlouhá léta rostl, plodil písně,
nevím, kdy se nad mou duší, srdcem štědrě rozkošatil;
jak hlasy víl mi, všechny zněly, podmanivě krásně,
kdo byl dobrem nahý, s láskou, radostí se do nich šatil.*

*Já hlasem šťastným každou k vstřicným lidem vyprovázel,
dojat slýchal, jak jim k vyznávání lásky posloužily;
až mezi hvězdami je mladíkův zpěv touhou sázel,
dole v ložích dívky čekáním svá těla obnažily.*

Pak příkradl se dřevorubec stáří: STROM JE PÁŘEZ!

*Sedím na něm, cítím, že též kořeny už dožívají;
a moji duši mých písní, ticha bolest páře!*

Také to, že mladíci je smutní, dívkám nezpívají.

*Dokud v těle, třeba bolném, poslední už struna píseň lásky hraje,
ani Adam s Evou, člověk s nimi, netouží se vrátit zpět do ráje!*

O takovém písničkovém konci jejich tvorby, někteří ještě zaživa, druzí po smrti, mohli by psát i jiní, tak zvaní lidoví skladatelé, jako například Fanoš Mikulecký, Vojtěch Bartoš – Kocián, Rózka Horáková – Uhrová, Ladislav Hnátek, František Třetina, Jan Uher – Šlízek. A nešlo či nejde pouze o tvorbu písňovou, ale i o plody každého umění. Často jde o proces přirozený, někdy vyvolaný nepřejícím zájmem konkurence a jejich podporovatelů. Navíc některé písně uvedených skladatelů jsou hrány v rozhlase, televizi, uváděny na obalech CD a DVD nosičů takto: hudba lidová, text lidový! Je tedy skladatelům upíráno jejich autorské právo, a tím i honorář. K tomuto nešváru dochází buď nevědomostí, nebo vědomou nezodpovědností. Moje snahy o nápravu, i přes OSA, byly neúspěšné. Nechce se tomu věřit, ale někdy k tomu dochází i s vědomím některých lanžhotských interpretů, Jenom vinou lhotejnosti? Řídně to, čeho je přespříliš! Zaslchl jsem v TV názor jednoho vynikajícího, nejčtenějšího a neprodávanejšího spisovatele, když v rozhovoru s redaktorkou TV došla řeč na téma nebývalého množství autorů a stejně tak na kvanta titulů vydávaných knih, že může jednou dojít k zhroutilí této lidské tvorby. Při i nahodilém poslechu rozhlasových a televizních pořadů (třeba TV Šlágr 1 a 2 extrémně) totéž jednou zasáhne i tuto oblast. V prodejnách CD nebo DVD jde doslova o pandemii. I když se tvrdí, že lidová píseň je věčná, tak jistě to zase není. Dokumentují to osudy těch, kteří jsou jejími skutečnými tvůrci. Písně spjaté s folklorem jsou na tom nejhůře, i v Lanžhotě!

Odchod

Josef Jožulka Uher

*Vím, nikdy nebudete pro mne slzy ronit,
vždyť ani umíráček nechce o mně zvonit.
Jsem jenom obyčejné suché stéblo trávy,
je konec mnoha nevděků a troše slávy.*

*Vím, časem budou dozpívány moje písně
a také básně, ať už zněly svatě, hříšně;
též moudra z mojích úvah v niveč vytratí se
jak v hladu vše, co bylo chudobnému v míse.*

*Po stéblu sklouzne nejdřív rosa zapomnění,
pak ono samo v udusanou zem se změní,
za nevděkem než Čas vysloví strohé Amen,
té trocha slávy dřív sežehne jeho plamen.*

*Tím, čím jsme byli, než lidmi stali jsme se,
opět budem až nebudem – v krátkém čase!*

*Skladatel J. J. Uher v době jeho
nejúrodnější písňové tvorby (45 letý)*

Odchod je jednou z 3087 básní (k 22. 2. 2022), které jsem napsal v posledních osmnácti letech poté, co jsem ukončil skládání několika set písni. Tak jako **ODCHOD** i všechny ostatní mají stavbu tak zvaných sonetů. Sonet (z ilaštiny) je lyrická báseň o 14 verších! Nikdy třináct, nebo patnáct. Verš je sled slov uspořádaných podle jistého metrického principu, v každé sloce je to jeden řádek, zakončený rýmem, Oněch mých 3087 básní, násobeno čtrnácti, představuje neuvěřitelných 42087 veršů. Jak je řečeno, sonet je především básní lyrickou. Co to ta LYRIKA (z řečtiny) je? Jeden ze tří základních druhů písemnictví, subjektivně zdůrazňuje život člověka, prožitky člověka v oblasti citových vztahů. Vedle LYRIKY máme ještě EPIKU. A ta značí: literární druh zahrnující výpravnou literaturu prozaickou I VERŠOVANOU! Každá moje báseň má jiné téma z mnoha oblastí lidského života, témata jak lyrická, tak epická. Myslím, že je tomu stejně i v mé tvorbě písňové. Ani v ostatní literární tvorbě jsem nebyl jiný, nemluvě o oblasti publicistické, do níž spadá i moje přispívání do zpravodaje LANŽHOT s dlouhou časovou věrností.

Obrazně řečeno: tak jako vypadávají péra z křídel ptáků, neodvratně o ně přichází i ruce lidských tvůrců...

JOŽULKA UHER PODLUŽÍ, PODLUŽÍ

VÝBĚR Z NEJKRÁSNEJŠÍCH PÍSNÍČEK
Z LET 1953 - 1995

Zpěvník vydal ve svém hudebním nakladatelství v Praze v roce 1995 Aleš Sigmund

INZERCE

Stvořena pro
nekonečnou inspiraci.

Zcela nová Sportage.

Movement that inspires

AGROTEC
osobní automobily

AGROTEC a.s.
Lidická 123, 690 02 Břeclav
Tel.: 519 327 143 | www.agrotecauto.cz

Kontaktujte naše
prodejce:

Marta Kvintová
M +420 606 726 922
E kvintova@agrotec.cz

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ (WLTP): Kia Sportage: 4,9–7,3 (l/100 km 125–166 g/km. Vybavení vozu je pouze ilustrativní a může obsahovat doplňkovou výbavu.
Pro bližší informace navštivte www.kia.com.

Poslední tramp

Josef Jožulka Uher

IN MEMORY

*Poslední ohnivý táborák zápasí s bezhvězdou temnotou,
zamlklí, věrní mu trampové, sedící kolem něj, mlčí;
ústa se zavřela, písničky tesklivé poslední za notou,
oči se zaslzí, pod víčka z ohně když jiskry jim skočí.*

*Najednou každý kmen lesa si zazpívá píseň, co slýchával,
tenkrát když ONI je zpívali ze srdcí hořících mládím;
každý tam po kouscích, spolu s ním lásku a naděje, nechával,
stářím už zjizvená těla ten lesa chór něžně jim hladí.*

*Pod totem přišla noc, poslední šerif se s ženou svou posadí;
nebe jim otevře zahradu rozkvetlých hvězdnatých růží,
tam někde trampové co dávno nežijí, kytary naladí...
Rybniček u chajdy lekníny na paměť dát se jim snaží!*

*Neplač, že z popele trampské osady RYCHLÝ BLESK, bez prokletí,
bájný pták fénix už k žádným mladičkým trampům nikdy nevyletí...*

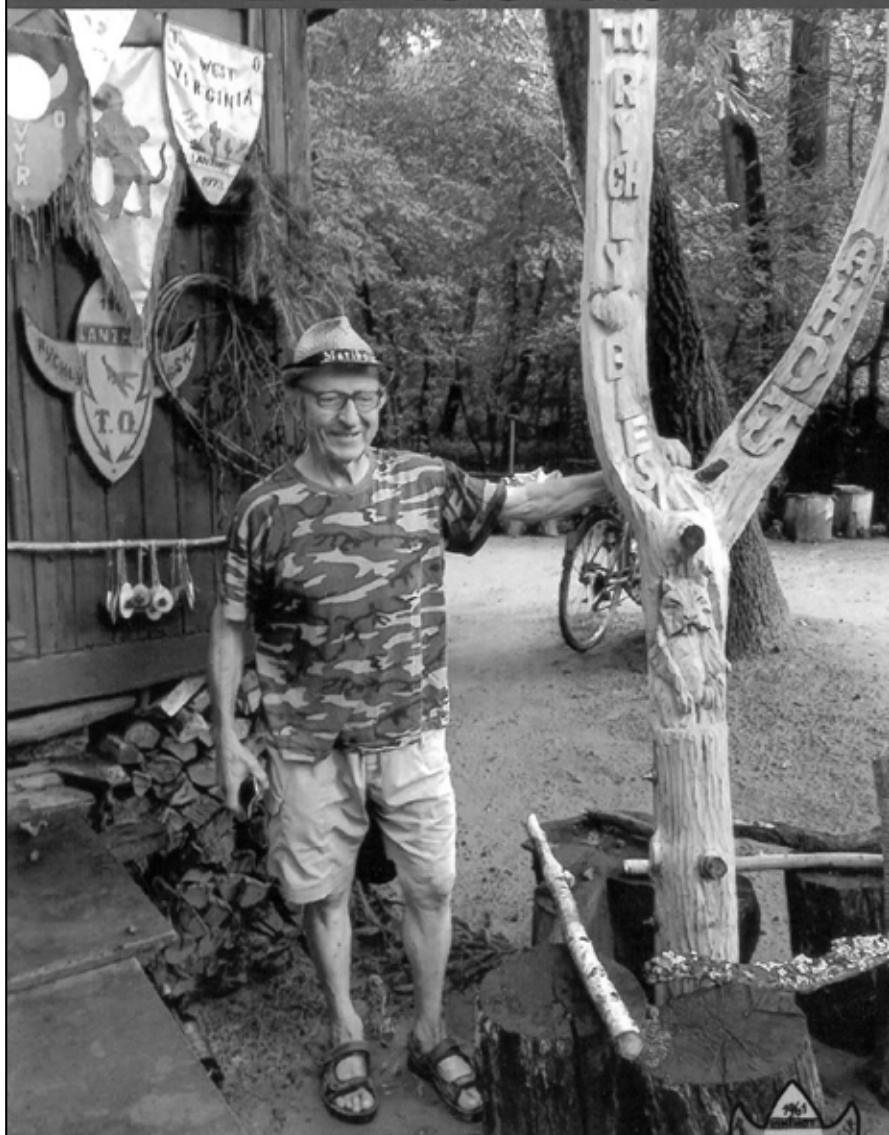
Ani nevím, jak tento neveršovaný dodatek nazvat: epilogem? poděkováním? nekrologem?

Ono je to těžké psát o něčem, co bylo místně krásné, co mělo dlouholetou tradici, započatou skupinkou mladíků už ve třicátých letech minulého století, na jejichž výjimečnost před několika desítkami let navázal a další kamarády na sebe strhl, kamarád šerif FRANTA HORÁK (mezi svými nazývaný Hriboš), dnes, jak mi píše POSLEDNÍ LANŽHOTSKÝ TRAMP! Sám posmutněle dodává: „Ale po mně už to tady bude končit, nemáme nástupce...“ I když vím, a fotografie to potvrzují, že čtenáři zpravodaje tuší, „o čem vedu řeč“, přece jenom krátké vysvětlení neuškodí: část louky, rybníku i lesa s názvem Křenová, a na něm trampská osada RYCHLÝ BLESK. Má se stát minulostí. Byl bych rád, kdyby nám o jejím nevídaném příběhu zasvěceně napsal kamarád šerif Franta Horák – Hriboš. Já jsem ho chtěl tímto PROLOGEM k tomu vyzvat a zároveň mu, i jeho manželce Aniče květinářce, PODĚKOVAT! Hriboši, AHOJ, byť asi už ne v lepších trampských časech.

Útěcha: „To, co ti nic nezničí a nikdo neukradne – je snění!“

PF 2022

T.O. RYCHLÝ BLESK LANŽHOT

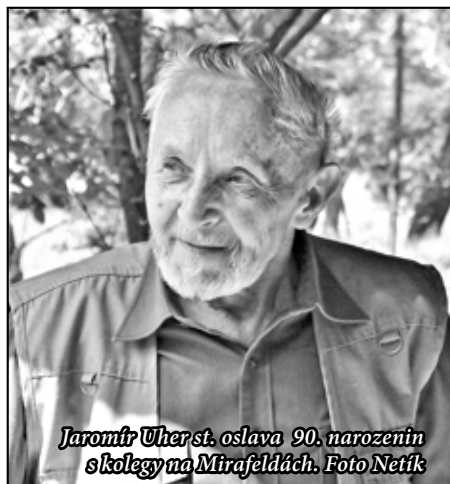
Soutocký admirál, největší znalec vody na Soutoku – Jaromír Uher starší

Jirka Netík, soutocký fořt v. v.

11. 1. 2022 mně přišla od Svati Štěpánka SMS: Dnes v poledne zemřel Mirek Uher. Na chvílku se zastavil čas a já zavzpomínal na člověka, lesníka, který mně byl tak blízký.

V říjnu 1980 jsem se stal zaměstnancem Jihomoravských státních lesů, lesní závod Židlochovice, Těžebně expediční středisko Břeclav. Služebním bytem se pro mne staly kanceláře bývalého polesí Lanžhot na Nádražní ulici. Tak se ze mne stal Lanžhotčan s přechodným místem pobytu. Rodina Jaromíra Uhra se stala mými sousedy. První naše setkání bylo, když mně pan Mirek půjčil sekyrku, abych si mohl naštípat dříví na zatopení, které mi přivezli z břeclavského skladu. Pan Mirek mne bral často do lesa, na posed, protože u těžebního střediska jsme neměli myslivost v náplni práce. Tak jsem ulovil první kus vysoké v mém životě.

Jaromír Uher starší se narodil 19. května 1927, na hájence Rúbanica, postavené na hrudě u řeky Moravy, v obvodu polesí Tvrdonice, ještě za Liechtensteinů. Jeho dědeček zde pracoval jako uherský lesník. Hájenska stála v meandru řeky Moravy z uherské strany řeky. Když už se řeka Morava v meandru, téměř dotýkala, tak dědeček Jaromíra Uhra st. udělal rýhu a řeka se propojila. Pan Mirek mně vždycky říkal: „Můj děda změnil čaganem tok řeky Moravy.“ Hájenska se ocitla v Čechách, ale daně platil v Brodském. Po ukončení základní školy v Lanžhotě nastoupil v roce

*Jaromír Uher st. oslava 90. narozenin
s kolegy na Mirafeldách. Foto Netík*

1942 jako dělník v pěstební činnosti na polesí Lanžhot a působil zde až do nástupu na základní vojenskou službu, kterou absolvoval v letech 1950–1952 jako meteorolog u vojenského letectva. Po návratu do civilu pracoval na polesí Tvrdonice u vedoucího polesí Jindřicha Káčerka, který jej doporučil do funkce lesníka na polesí Lanžhot. Zde nastoupil v roce 1953. V roce 1968 dokončil po třech letech dálkového studia Lesnickou mistrovskou školu ve Strážnici (dnes Bzenci). I když k 1. lednu 1988 odešel na zasloužený odpočinek, sloužil na svém polesí dále až do roku 2012 ve funkci „správce revitalizační soustavy“. Po odchodu do penze si zakoupil rodinný domek na Nádražní ulici.

Jaromír Uher byl největší znalec lužní vody od Hodonína až po soutok Moravy s Dyjí. V osmdesátých letech bez povodní a při regulaci řek Moravy a Dyje a jejich ohrázování došlo k usychání lužních lesů.

Na rodné hájence. Uprostřed rodiče. Foto archiv J. Netíka

Voda ve zkráceném a kanalizovaném korytě získala větší rychlost. Voda v minulosti v řece Moravě pod Hodonínem, charakterizovaná meandry a pomalým průtokem vody, se vylévala z břehů. Tím byla velmi ztížena služba lesníků zvláště v době povodní. Když se voda vylila z břehů, byl les někdy zaplaven až 40 dnů v roce (nejdéle v roce 1903–150 dnů). V některých letech přišla do lesů velká voda i 12× do roka! To pak trpěli lidé i zvířata hlavně invazí miliardy komárů. V lese se pořádně nedalo nic dělat, jen čekat, až voda opadne. Pak nastalo období odstraňování škod na porostech, oplocenkách a cestách. Seno pro zvěř, která za povodní nacházela útočiště na hrúdech, se dopravovalo na lodkách.

A Jaromír Uher to s lodkou uměl. Vždyť od dětství byl na rodné hájence odríznut vodou od světa často i řadu dní. A pro nákup nebo do školy bylo pak možné se dopravit jedině lodkou. V roce 1997 jsem se s ním vydal na největší plavbu v mém životě. Vypluli jsme z Pohanska až téměř k soutoku řek Moravy a Dyje a zpátky za účelem zjištění škod vzniklých po-

vodní. Během plavby pan Mirek dělal na důležitých místech značky, kam až voda sahala. Říkal mně, že pádluji jako Brodčan. Když jsem se zeptal: „To je jak?“ Řekl, že Brodčané bouchali veslem o lodku a plašili zvěř na hrúdech v době povodní. To mu říkával táta při plavbách a prý od něj často za to dostal pohlavek.

V dobách svého mládí si začal všimát, kudy voda do lesa přitéká, kterými prolákladami se vrací zpět do hlavního koryta

Záchrana koloucha při povodni v roce 1982. Foto Drahomír Charvát

řeky, nebo kde zůstává po povodni v lese coby vysychající tůň. Postupně se vypracoval v opravdového znalce vlastností velké vody v lužních lesích. Až se pak v devadesátých letech začala budovat pověstná revitalizační soustava na Soutoku a voda se začala do lesa přivádět často novými kanály pro jeho záchranu. Stal se hlavním poradcem při prohlubování a propojování kanálů, umísťování stavidel a propustků. Když bylo dílo dokončeno, nebylo nikoho povolanějšího než pana Uhra, kdo by soustavu provozoval podle každodenních potřeb lesa a provozu. Čistil kanály od naplavených větví, manipuloval se stavidly, prováděl na nich údržbu a pečlivě zapisoval výšky hladin v kanálech u stavidel podle provozního řádu, aby se vědělo, kde a do jaké výšky se musí voda zadržet, aby se mohla dostat do kteréhokoliv místa v lese. V rámci velkého kolektivu polesí Soutok se stal důležitou osobností, která nenápadně vykonávala vysoce odbornou a potřebnou činnost, jejíž pozitivní dopad na zdravotní stav a vitalitu lužních lesů byl velký. V roce 2012 mně řekl: „Jirko, už je mně 85 let. Ubývají mně síly, najdi si někoho mladšího pro správce revitalizační soustavy na Soutoku!“ Dohodl jsem se s lesníky, že to budou provádět oni, každý na svém lesnickém úseku.

Jaromír Uher byl lesník s velkým „L“. Lužní les byl jeho životním posláním. Byl vynikajícím myslivcem. Do roku 2002 preparoval trofeje loveckých hostů, byl vynikajícím kynologem, choval barváře. Včelařství bylo jeho velkou vášní i mnoho let v penzi. Když jsem

přišel do lokality Písečná, tak jsem si řekl: „Tu měl včeličky Mirek Uher.“ Rybaření patří k vodě. Jeho specialitu rybu (jazka) na prutu, vychválilo mnoho účastníků exkurzí na Soutoku (i ze zahraničí). Měl rád podlužácké písničky, hlavně ty od Jožulky Uhra, které jsme si při červeném víně zazpívali na posledních letech.

Tak už to v lese chodí, že mnoho každodenních lesnických činností a aktivit zůstává pro obyčejného člověka odjinud skryto. Až se zase někdy zastavíme, abychom pohledem vzdali hold kráse lužního lesa či některé z jeho částí, zkusme si uvědomit, že toto je dílo mnoha generací lesníků. Poctivě sloužili v nelehkých podmínkách a vynakládali veškeré své úsilí a rozum na to, aby jim svěřené lesy byly zdravé a krásné. Je to i v současné době důležitá služba nám všem, a hlavně celé společnosti.

Pane Mirku, děkuji.

*Ryba po soutocku. Pan Uher předal své umění mladší generaci lesníků (r. 2009)
Foto Ing. Dvořtěl*

Vzpomínka na polesného Jendu Blažka

Vlasta Blažková

Jan Blažek se narodil 14. 5. 1932 ve Tvrdonicích, kde v letech 1938–42 navštěvoval místní obecnou školu. Již jako malý chlapec měl rád přírodu a hlavně les. Obdivoval práci hajných a lesních dělníků, a to byl počátek myšlenky a později i touhy jít studovat lesnickou školu. Po ukončení Měšťanské školy v Lanžhotě (1942–47) začal jako praktikant na polesí ve Tvrdonicích. V roce 1949 byl přijat na vyšší lesnickou školu v Hranicích, kde studoval tři roky. Čtvrtý rok z důvodu dělení specializace absolvoval na SLTŠ v Trutnově, zde také v roce 1953 studium završil maturitou. Po škole narukoval na dva roky na vojnu do Bardejova a Michalovců. Po vojně nastoupil jako lesní technik na polesí Valtice, a pak na polesí Lanžhot, kde se stal vedoucím polesí.

„Zabýval jsem se hlavně obnovou a výchovou lesa. Je to práce velmi zdoluhavá, ale zajímavá. Pocítil jsem vždy velikou radost, když jsem po mnohaletém pracovním úsilí mohl konstatovat, že určitá část obnovovaného lesa je stoprocentně zajištěna.“

Mimo pěstování lesa se intenzivně věnoval i myslivosti, která byla v honitbách Lesního závodu Břeclav na vysoké úrovni a těšila se zájmu domácích i zahraničních lovců.

„Myslivost je velmi náročná na čas, který je třeba věnovat pozorování zvěře, posuzování jednotlivých kusů a jejich návyků. Mimo pozorování je důležitá ochrana zvěře před škodnou, pytláčími psy, kočkami, ale i lidmi.“

Jan Blažek

Kromě běžné činnosti na polesí Lanžhot je možné vzpomenout třeba opravu a přístavbu chaty Dúbravka v roce 1964. V rámci reorganizace došlo v roce 1974 ke sloučení polesí a Jan Blažek přechází na polesí Tvrdonice nejdříve jako lesní technik, od roku 1978 jako vedoucí polesí. Zde se mimo jiné zasadil o zbudování památníku všem, kteří se zasloužili o zachování lužního lesa. Památník byl slavnostně odhalen 16. 5. 1983.

Kromě svého povolání měl široký záběr v dalších činnostech. Byl předseda Osvětové besedy ve Tvrdonicích, člen Slovackého krúžku a mužského pěveckého sboru, člen přípravného výboru Tvrdonických slavností, hospodářem Mysliveckého sdružení ve Tvrdonicích.

V roce 1992 odchází do důchodu. Věnuje se rodině, zahrádce, včelaření, vinohradnictví, pořádá přednášky pro školní děti na téma lesy, myslivost, ochrana přírody a včelaření. Pravidelně jezdí na srazy abiturientů do Hranic, aktivně se schází několikrát do roka se svými bývalými kolegy důchodci.

Zemřel náhle, 10. 11. 2014 ve věku 82 let.

„Celou svou lesnickou praxi jsem prožil v lužním lese a vyznávám se z velké lásky k němu. Lužní les vytváří charakteristickou kulisu ke každému ročnímu období. Jaro-nástup probouzející se vegetace se svěží zelení, která je

balzámem na oči i duši člověka. Ani léto se nedá zahanbit svou sytou a bohatou zele-

ni. Když přijdete v parné letní dny z polí nebo luk pod klenbu lužního lesa, zdá se vám, jako byste vešli do chrámu. Nu, a podzim má také svoji krásu. Les v tu dobu hýří nádherou barev a vůní. Stromy se barví do zlatavého hávu s různobarevným nádechem. Náhle sama, do které se ještě z dále ozývá jelení troubení. Jediná zima vnáší do lužního lesa smutek.

Listí opadalo, les zešedl a člověk si připadá jako na hřbitově. Tak se proměňuje lužní les během roku.“

Lanžhotské nádraží dříve a dnes

Marie Petřlová

Josef Lavička, konzultace

4. ledna 2022 byla zveřejněna zpráva, že na Slovensku začne rekonstrukce trati, která přinese zvýšení rychlosti spojení z Bratislavy do Brna. Tím bylo lanžhotské nádraží odstaveno na několik let. Je mi z toho trochu smutno, poněvadž když jsme měli naproti nádražní budovy hotel U Straků, byli jsme svědky všeho dění, co se tam odehrávalo. Když se vytvořil Slovenský štát, byla zřízena na nádraží také celnice.

Za války kousek od nádraží Němci odstavili vagon s municí. Byl to strašný zážitek, když ji odpálili a došlo k detonaci. Byli jsme doma ve sklepě. Celá budova se otřásla, rozletěly se dveře do garáže a v oknech se roztržilo sklo. Rodiče nás se sestrou a bratrem přestěhovali k Domanským, kde byl sklep bezpečnější. Nádraží bylo zničeno bombardováním.

Po osvobození byla v roce 1950 dána do provozu nová moderní nádražní budova, která byla chloubou Lanžhota. Vystřídalo se v ní mnoho náčelníků, výpravčích a ostatních zaměstnanců. Nejdéle sloužícím výpravčím z Lanžhota byl Antonín Krpata. Posledním náčelníkem stanice byl Josef Lavička od 1. 5. 1980 do 31. 12. 1994.

Od 1. 1. 1995 byla celá stanice Lanžhot převedena pod stanici Břeclav. Tehdy bylo podle slov Josefa Lavičky zaměstnáno na stanici 35 lidí. Byli to: náčelník, 9 výpravčích, 9 signalistů, 9 hradlařů (2 hradla Dyje a Morava), 4 staniční, 2 pokladní a uklízečka. Hradla byla zrušena v roce 1984. Samostatnou budovu měl traťový okrsek v čele s traťmistrem, kde bylo také více než 20 zaměstnanců. Roku 2007 byla provedena rekonstrukce lanžhotského nádraží. Vybudováno bylo nové ostrovní nástupiště, podchod s výtahem a osvětlením. Vznikla také nová osvětlovací zařízení, elektrický ohřev výhybek a elektronická požární signalizace. Další změna se udála 1. 3. 2015, kdy byla zavřena pokladna a jízdenky se musely kupovat ve vlaku, Břeclavi nebo přes internet.

Ještě se vrátím k tomu, jak vypadalo nádraží za dob našeho dětství. Nejen ná-

Hotel a restaurace U Straků

draží, ale celý prostor okolo něj byl rájem pro naše hry. Setkávali jsme se tam s dětmi těch, co bydleli v nádražní budově, ale i s dětmi z celé ulice. Pamatuji si Mirka Marušku, Tošu Hebroně, Edu Kalivodu, Ludvu Luce, Lidku Kubíkovou (Dubskou) z druhé ulice a mnoho dalších. Hrávali jsme si na schovávanou, školku, v kuličky a různé míčové hry. Josef Lavička dodává, že i mladší generace tam měly nakreslené hřiště, kde hrávaly tenis. Také nás lákal prostor za branou, kde bylo nákladistiště s rampou. Formani navázeli klady, Nešporovi z Tvrdonic okurky. Za doby náčelníka stanice Lavičky se v tak zvané Raketě převáželo zboží do Chocně a Ústí nad Orlicí. Lidé posílali brambory, zeleninu a ovoce v pytlích. Večer ve 20 hodin se naložilo, druhý den jeli za zbožím a večer se vraceli s tržbou domů. Pozdějším největším přepravcem bylo JZD Lanžhot, které vozilo víno do cisteren do Plzně a ocelové

konstrukce na haly z přidružené výroby do Lipníku nad Bečvou. Přiváželo se 50-60 vagonů stolních hroznů v bedničkách z Bulharska a Rumunska. Živo bylo i u nás v hotelu. Stavovali se formani, traťoví dělníci a chlapi z vlaku na pivo. Hlavně na hody a fotbal jezdily do Lanžhota zástupy lidí. S „nádražákama“ jsme byli ve velmi přátelském vztahu. Chodívali si pro sody a brzo ráno pro čerstvé pečivo. Před hospodou byla bedna, ze které si brali rohlíky a až se otevřelo, přišli je zaplatit. Měli jsme také kuželnu, kde se hrával okresní přebor. Železničáři sestavili své vlastní družstvo. Nyní zůstaly z celého nádraží jen obsazené čtyři byty. Škoda velké haly a ostatních prostor, které zůstaly nevyužité. Vandalové ničí okolí nádraží, výtah i podchod.

Jestli nebude v Lanžhotě vlak zastavovat jen několik let anebo už vůbec, si musíme počkat, to nám ukáže budoucnost.

Nádraží Lanžhot

Konec památných jerlínů

Svatopluk Štěpánek

Když v roce 1898 nechali kostičtí manželé Balíkoví postavit kapličku, zasadili u ní zřejmě už tehdy dva vzácné stromy - jerlíny japonské. Kaplička s oběma stromy stojí vedle silnice mezi Lanžhotem a Kosticemi. Každý rok zjara rozložily stromy své mohutné koruny nad kapličkou, ale v roce 2020 se poprvé nezazelenaly. Jejich koruny byly smutně průsvitné a záhy bylo nahlášeno, že neznámí vandalové navrtali do kmenů otvory a tím je zničili. Kaplička s oběma jerlíny přečkala přes 120 let, obě světové války i výstavba dálnice se jim těsně vyhnula. O to smutnější je, že tato památka komusi překážela. Nedávno byly větve stromů ořezány. Kmeny byly zatím ponechány s jiskrou naděje, že by se zázračně probudily k životu.

Mušketýři s hokejkou

Jaroslav Třetina

Lední hokej se kvůli přírodním podmínkám v Lanžhotě nemůže rovnat s populárnějším fotbalem. I když byly v některých letech pokusy hokejovou soutěž hrát, většinou to skončilo nezdarem. Přesto nejstarší generace pamatuje legendární hokejisty, kteří v půli minulého století oblékali dres oddílu v Brodském. K zápasům zajížděli do Brodského na kolech, pokud se hrálo venku tak vlakem nebo autobusem Nafty, například do Trnavy, Bernolákova, Bratislavy aj. O jejich úrovni svědčí to, že někteří z nich byli i v hledáčku takových klubů jako Slovanu Bratislava či Hodonína. Na nepříteliš povedené fotografie

můžeme vidět, že v současné době žijí už jen tři, v Lanžhotě žije jen Jenda Škrobáček.

Pokud se nemýlím, stojící odleva jsou Jožka Maděříč (žije v Kroměříži), dále František Čermák, Josef Šesták, Josef Hnátovič, Mojek Bartoš, Zdeněk Stráník (žije v Brně) a Laďa Holobrádek. V předklonu zleva je Joza Ciprys (Petláček), Jan Stráník, Drahoš Helešic a Jenda Škrobáček. Po vybudování lední plochy na Sokolském pár let hrávala část tohoto kádru, ale teď už dlouhá léta je v Lanžhotě hokej v zapomnění.

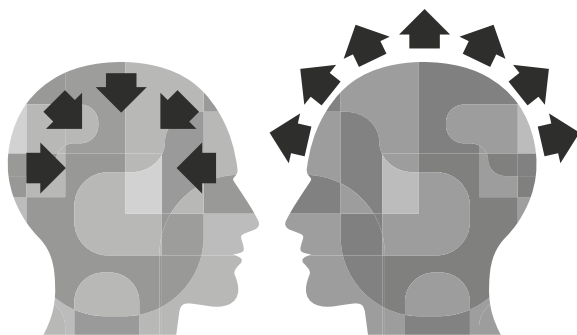

Co jste?

Josef Jožulka Uher

Když jsem na začátku padesátých let minulého století, hrál coby sedmnáctiletý devatenáctiletý mladý tuberák v plicním sanatoriu v Jablunkově „šachy se Smrtí“ o to, kdo dá komu mat, v týdnech před těžkou operací jsem se seznámil se starším pánem, který skoro pořád seděl na podlaze, nohy zkřížené pod zadkem, a věčně tůkal do psacího stroje. Říkal mi, že píše svědectví o Osvětimi. Byl to Žid, kterému se, řka mi to s úsměvem, podařilo „nevylézt komínem“. Tomu jsem rozuměl. Oblíbil si mne. Proto se mi častěji než jiným, otevíral vzpomínáním. Když brzo rozpoznal moji povahu, citově ulpívající na písničkách, hudbě a literatuře, při zadumaném pohledu na mne, jako starozidovský prorok mi řekl: „Víš, Pepíčku, jsi INTROVERT, připrav se na to, že ač lidmi milován, nebudeš to mít v životě lehké, pokud ovšem odejdeš od šachovnice jako neporažený!“ I když jsem byl student sextán, slovu INTROVERT jsem nerozuměl. Styděl jsem se požádat doktora Bergmana o vysvětlení. Pustil mne ven z pohledu jeho očí, ale moje paměť ho ven ze sebe nepustila. „Komínem nevyletěl“, jak svedl boj o život na operačním stole, nevím. Sanatorium jsem brzo opustil, aniž bychom se stačili rozloučit.

V následujících desetiletích, kdykoliv jsem při četbě narazil na slovo INTROVERT, proti kterému bylo jednou postaveno slovo EXTROVERT, při vzpomínce na doktora Bergmana jsem nelenil a šel jsem k prameni poznání významu těchto dvou slov. V přesvědčení, že i nejeden

čtenář či čtenářka zpravodaje LANŽHOT se s těmito výrazy setkali, nechápající je, napadlo mne, že jim k jejich pochopení může dopomoci zpravodaj, aby se dověděli, budou – li toho schopni, CO JSOU ONI, JEJICH blízcí a přátelé. Každé poznání nás obohacuje a navyšuje i naše tolik dnes známé a používané IQ, klasifikující schopnosti naší inteligence. Takže k věci:

EXTROVERTI

- jsou hovorní, rádi mluví i jen tak
- mají rádi společnost, když se kolem nich něco děje
- mají tendenci nejdřív jednat a pak myslet
- jednají rychle, někdy ovšem neuváženě
- jsou vstřícní ke změnám
- stresuje je klid a nedostatek vnějších podnětů
- čerpají energii z okolního světa

INTROVERTI

- bývají méně hovorní než extroverti, nemají rádi tzv. společenskou konverzaci
- jsou více přemýšliví
- mají rádi klid a soukromí

- bývají uvážliví, jednají až poté, co si své jednání předem promysleli
- větší společnost nebo přemíra vnějších podnětů je stresuje a vyčerpává
- mnoho introvertů má nadání pro tvůrčí činnosti (psaní, malování, skládání hudby, programování apod.)

- nejsou povrchní
- mají originální nápady
- čerpají energii ze svého vnitřního světa pocitů, myšlenek a prožitků

BUDE TO NA NÁS VŠECHNY PLATIT
I V ROCE 2022?

Rok fotbalového výročí

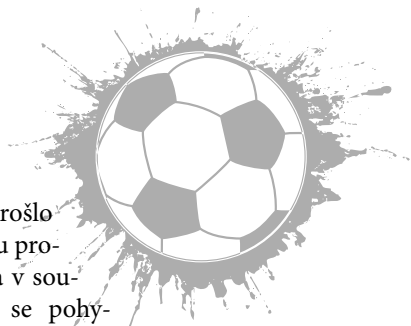
Boris Didov,

předseda fotbalového oddílu TJ Sokol Lanžhot

Vážení spoluobčané, sportovní příznivci, dovoluji mi v tomto článku krátce přiblížit události, které nás v poslední době potkaly a které nás právě čekají. Myslím, že nikoho nepřekvapím, že tou největší událostí tohoto roku, a nejen pro fotbalové fanoušky, budou oslavy 100. výročí od založení oddílu. Ale opět pěkně po pořádku.

Blíží se nám začátek jarní části fotbalové sezóny, kterou některá mužstva začínají už poslední březnový víkend, a tak je příprava v plném proudu. S tou podzimní částí musíme být všichni spokojeni. Hlavně se konečně dohrála a všichni věříme, že se už soutěže nezastaví ani na jaře. A muž-

stvo prošlo výraznou proměnou a v současnosti se pohybuje na třetím místě Divize D, kde bude chtít potrápiti hlavní favority na postup, a to vedoucí Hodonín a rezervu Zbrojovky. B mužstvo je ve spodní části tabulky a všichni doufají v lepší jaro. Starší žáci vedou svoji soutěž a hlavním úkolem, který jsme si dali, je postup do krajské soutěže. Mladší žáci jsou druzí o skóre a velkým snem kluků a trenérů je také svou soutěž vyhrát. Byl by to krásný dárek pro všechny z oddílu, hlavně pro kluky, v roce pro nás

tak významném. Naše nejmladší kategorie přípravek tabulku nevede, ale dle výsledků se pohybujeme na vyšších patrech okresu Břeclav. Ti nejmladší – mini děti, si na své opravdové zápasy musí počkat, a tak se domlouvají přátelská utkání. Zde musím pochválit naše fanoušky, kteří chodí v hojném počtu nejen na A mužstvo, ale začali fandit a vytvářet výbornou kulisu i na mládežnických utkáních. Bubny jsou nedílnou součástí fandění. Vidět ty nejmladší po zápase, jak chyceni za ramena zpívají lanžhotskou hymnu pro své fanoušky a za jejich potlesku, bere doslova dech. Moc si vážíme Vaší za podpory a děkujeme. V souvislosti se začátkem sezóny jsme museli vyřešit otázku vstupného. Nakonec jsme tuto otázku vyřešili permanentkou na jarní část sezóny a celou další za částku 1500 Kč a k tomu je malý dárek, tentokrát láhev vína a mini dres do auta v červeném

a bílém provedení s možností výběru barvy a čísla dresu. Tyto mini dresy je možné zakoupit také na fanshopu.

Chceme oddíl posunout jak fotbalově, tak materiálně a zázemím. Proto se dbá nejen na A mužstvo, ale na všechny. Všem dětem hrajícím soutěže jsme pořídili zápasové softshellové bundy a další bundy na trénování. Nemůžu zde nezmínit, že na tyto bundy

byly použity z poloviny peníze z vlastních zdrojů. Možná se zdá, že jen žádáme naše město o další peníze a sami se nepodílíme vlastním přičiněním. Na tomto příkladu je vidět opak. Dále bych s potěšením zmínil, že v letošním roce bude provedena výměna povrchu na školním hřišti, který je vhodný k tréninkovým jednotkám v zimním období. Také se bude v letošním roce realizovat vytoužené umělé osvětlení na hřišti Pastvisko, k němuž město získalo územní souhlas. To vše bude realizováno díky podpoře města, ale na všem jsme se podíleli také my.

Bohužel byl začátek tohoto roku ve znamení velkého zdražování téměř všeho a ani sportu se to nevyhnulo. Proto byly zvýšeny členské příspěvky u všech kategorií, ale uděláme vše, aby se to dětem vrátilo po sportovní stránce. I v letošním

roce plánujeme fotbalové soustředění v Němčickách, tentokrát hned následující týden po oslavách výročí a v srpnu plánujeme každoroční fotbalový kemp. Takže se všichni opět mají na co těšit.

100 LET FOTBALU V LANŽHOTĚ

Dne 25. června nás čekají hlavní oslavy, které proběhnou v areálu fotbalového hřiště Na Šlajsi. Celé oslavy začnou svými utkáními nejmladší kategorie od dopoledních hodin a postupně odehrají svá utkání všechna mužstva. Vrcholem fotbalového dne bude utkání A mužstva vs. FC Fastav Zlín. Následovat bude večerní zábava v podobě koncertů skupin Křídla, Five Live, DESmod a zakončená diskotékou DJ Jirky Benady. Během dne bude

k dostání občerstvení, které zajistí Kaca Bar, restaurace Podlužan, hostinec U Zámečku, řeznictví Hakalík, PineCafé, místní vinaři připraví degustaci vín a děti snad potěší zmrzlina ze stánku. Pro nejmenší budou zajištěny skákací hrady a další vyžití. V rámci oslav bude odhalena pamětní deska na hřišti Pastvisko, které bylo svědkem největších úspěchů fotbalové historie v Lanžhotě. Dalším překvapením bude vyhlášení Osobnosti města Lanžhot. Kdo to bude? To si necháme zatím pro sebe. Ale bude to osoba, která si tuto cenu opravdu zaslouží. Nesmím zapomenout na další důležitou kapitolu oslav, a to na vydání a křest knihy naší fotbalové historie. Publikaci plnou zajímavého textu a barevných fotografií chystají Jožka Říha a Martin Daneš. Tuto knihu bude možno poprvé vidět

1922-2022 **100 Let**
Fotbalu
v Lanžhotě

SOKOL
LANŽHOT
1922

smsticket
KUP VSTUPENKU NEBO
ZASTAVTE INFORMACI

večerní zábava s kapelou
DESmod
Five Live, Křídla, DJ Jirka Benada

oslavíme dne
25. 6. 2022

- fotbalová utkání všech kategorií
- celodenní program

a zakoupit právě v den oslav. Kdo ji bude křtít, si zatím necháme také pro sebe, ať se máte na co těšit. V průběhu dne se budou prodávat lístky do bohaté tomboly, jejíž hlavní ceny budou losovány o poločase utkání A mužstva. Snad jsem na nic nezapomněl, a pokud něco ještě vymyslíme, dozvíte se to, jen když přijdete.

Na celý program si už teď všichni můžete zakoupit vstupenky, které jsou v prodeji v Průmyslovém zboží Tuček (U Kamila), ale také online prostřednictvím portálu www.smsticket, pomocí QR kódu, který je na plakátech, sociálních sítích a odkaz na zakoupení vstupenek je také na stránkách fotbalového oddílu www.sokol-lanzhot.cz. Mediálním partnerem celé akce je Rádio Jih, které odvysílá upoutávky na tuto akci. Troufám si říct, že nás čeká v našem městě jedinečná událost tohoto roku jak po sportovní, tak po kulturní stránce. Oslavy touto formou jsme zvolili na základě úspěšného benefičního koncertu Pro

Tornádo, který jsme uspořádali a chceme touto cestou jít i v budoucnu. Registrujeme poptávku po koncertech v Lanžhotě, a tak jsme spojili dvě akce v jednu, tedy sport a kulturu. Přijďte se pobavit s námi. Doufáme, že se Vám akce bude líbit.

Závěrem bych chtěl ještě poděkovat všem, co se podílejí na organizaci celé akce, neboť je to velice náročné. Také chci poděkovat všem, kteří nás podpořili finančně, neboť jak jistě víte, nic není zadarmo. Díky tedy patří TJ Sokol Lanžhot, městu Lanžhot, místnímu sdružení rybářů a zahrádkářů, pizzerii Toscana. A na úplný závěr děkuji těm, co nás podporují během celého roku, tj. pravidelným sponzorům. A všem, kteří se o náš oddíl starají: správci, pořadatelé, borci na pokladně, trenéři. Taký bych chtěl poděkovat rodičům za podporu dětí při vedení k tomuto krásnému sportu.

Chodíte někdy do skautu?

Peter Moravec

Pokud zní vaše odpověď ANO, přijměte naše pozvání na společnou oslavu lanžhotského skautingu, která proběhne v sobotu 11. června na Křenové (Lesní šutrovna) v Lanžhotě.

Od obnovení skautské činnosti po pádu komunismu uběhlo již přes 30 let. Náš oddíl nejdříve fungoval 10 let pod názvem Tulačky a již 20. rokem pod názvem Banťové. U příležitosti výročí našeho oddílu jsme se rozhodli uspořádat akci pro všech-

ny, kteří někdy chodili do skautu, aby si přišli zavzpomínat, pozdravit staré známé a podívat se na dnešní podobu skautu. Těšit se můžete na lanové centrum, jízdu na kánoích nebo lukostřelbu. K dispozici budou kroniky místního skautingu sahající až do roku 1924, fotogalerie, ale i ukázka dnešních činností našeho hrdého oddílu. Pro všechny bude zajištěno občerstvení a akci zakončíme jak jinak než společným tábořákem.

Je to k neuvěření, ale skaut u nás, s několika režimem vynucenými přestávkami, funguje již bezmála 100 let. To je nespočet výprav a táborů, spousta zážitků a vzpomínek a v neposlední řadě prostředí, kde mnozí z nás našli ty nejlepší kamarády. Jenom za posledních 20 let prošlo naším oddílem stovky dětí. Dalo by se říct, že každý z nás zná někoho, kdo chodil někdy do skautu. Skaut se stal přirozenou součástí našeho městečka.

Pokud patříte mezi ty, co se zdraví levou rukou, znáte ježka v kleci, nebo jste někdy zažili slibový táborák, moc rádi Vás uvidíme na našem lanžhotském jamboree!

Slibový táborák

Akce je určená i pro rodinné příslušníky bez rozdílu věku.

Prosíme všechny, kteří doma mají nějakou fotografii ze svých skautských let, aby ji poslali mailem na: regeindy@seznam.cz nebo přinesli na adresu Školní 3 v Lanžhotě.

Sraz lanžhotských skautů

Oslava lanžhotského skautingu u příležitosti 20. výročí oddílu Bantuové

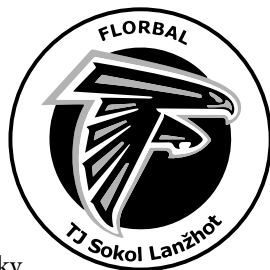
11.6.2022, Lesní šutrovna

Florbalová sezóna 2021/2022

Peter Moravec

Letošní jubilejní sezóna nám utíká jako voda. Ani se nenadějeme a bude se chýlit ke svému konci. Byla to sezóna poznamenaná mnoha překážkami v podobě covidových omezení, rušených turnajů, slabší účasti hráčů vlivem třídních karantén, ale i dojížděním na tréninky do zapůjčené haly v Ladané. Přes všechny tyto překážky musíme pochválit naše svěřence a ocenit jejich až železnou vůli nadále poctivě trénovat a často čelit nelehkým zápasům v početní nevýhodě. V této sezóně jsme nejednou tahali za kratší konec, ale dokázali jsme znovu postavit všechny tři týmy mládeže od přípravy, přes élvy až po mladší žáky. O tom, že jsou děti stále ve formě, jsme se přesvědčili na posledním turnaji přípravy, která zvládla zdolat všechny čtyři soupeře a předvést skvělý kolektivní výkon. Ke konci sezóny jsme stihli doplnit

chybějící nové dresy a všichni se těšíme na novou halu a trénování zpátky doma v Lanžhotě.

Každý, kdo by měl zájem se přijít podívat nebo zkusit si zatrénovat, bude vítáný na našich trénincích v pondělí a pátek od 15:30 do 17:00 a ve středu od 16:00 do 17:30 ve sportovní hale v Lanžhotě. Budeme rádi, když bude malých florbalistů nadále přibývat.

Závěrem bychom rádi pozvali všechny současné a bývalé členy oddílu na oslavu 20. výročí našeho oddílu, která proběhne 14. května. Více informací najdete na plakátech a našich facebookových stránkách.

Florbal příprava, foto Peter Moravec

Tenisté vyhlíží sezónu

Radek Janík

Lanžhotští tenisté už netrpělivě vyhlíží novou sezónu. Nahrává jim teplé počasí a možnost se již plně věnovat úpravě kurtů po zimě. Po nezbytných přípravných pracích na celém areálu, které si hráči dělají sami, jsou připraveni naskočit do svých soutěží. Dospělí nastoupí v I. třídě, což je druhá nejvyšší soutěž v kraji. Soupeři jim budou Jihlava, Otrokovice, Brno a další. Dorostenci sehraji svá utkání v III. třídě. Tady se potkají třeba s Tuřany, Kyjovem, V. Pavlovicemi. Starší žáci v taktěž v III. třídě změří síly s Drnovicemi, Hodonínem a Austerlitzem. Mladší žáci hrají o stupeň výše, tedy v II. třídě spolu s Otrokovicemi, Břeclaví a Slovákem. Nejmladší týmové zastoupení máme v družstvu

BABY tenis. Děti zde hrají bez rozdílu pohlaví mezi sebou. Zde se potkají se svými soupeři z Mikulova, D. Dunajovic a třeba M. Krumlova.

Zde se sluší poděkovat všem rodičům, kapitánům družstev a trenérům, kteří doprovází hráče na utkání a pomáhají tak nejlepšímu zázemí pro hráče.

Tímto zveme všechny na návštěvu tenisového areálu při některém ze soutěžních utkání. Budete příjemně překvapeni, jak hezké zázemí si tenisté vybudovali. Covidu jsme dali pá pá a teď hurá na kurty.

Poradci Bílého kruhu bezpečí mohou nyní přijet až za vámi

Již 25 let pomáhá brněnská pobočka Bílého kruhu bezpečí obětem trestných činů, pozůstalým i svědkům trestných činů. A od loňského roku dokonce není vázaná na prostory brněnské poradny. Díky tomu, že pro svou činnost získala vozidlo, mohou poradci z Brna vyjet za klienty i mimo své domovské město.

Drtivá většina obětí kriminality, která se obrací pro pomoc na brněnskou poradnu Bílého kruhu bezpečí žije v Brně či okolí. Je však samozřejmé, že oběťmi se stávají

i lidé mimo tuto oblast. A pokud nebydlí v dojezdové vzdálenosti od Brna nebo je pro ně zkrátka nemožné na pobočku přijít, zůstávali až do nynějška odkázáni pouze na naši bezplatnou non-stop linku pro oběti na čísle 116 006. Změnu v této situaci přináší právě mobilní poradna. Díky ní se nyní právní a psychologická pomoc může dostat do kteréhokoli kouta Jihomoravského kraje.

Obrátit se na Bílý kruh bezpečí mohou například oběti ublížení na zdraví, týrání,

vydírání, znásilnění, porušování domovní svobody, loupeže, podvodu, krádeže a mnohých dalších trestných činů. Poradci jim nabídnou především konzultaci, při které vyslechnou konkrétní příběh a poskytnou právní informace a psychickou podporu. Poradci pracují bezplatně a konzultace jsou diskrétní. Setkat se s právníkem a psychologem může klient prakticky na jakémkoli místě, a to i v mobilní poradně samotné. Je vybavena tak, aby konzultaci bylo možné vést přímo uvnitř. Klient tedy nemusí uvádět svou adresu pro to, aby si poradce k sobě zavolaal.

Přístup ke službám Bílého kruhu bezpečí je velice jednoduchý. Stačí jedno zavolání na kontaktní telefonní číslo 732 842 664.

Pracovnice Bílého kruhu pak s volajícím domluví vše potřebné a dohodne konkrétní podobu a možnosti konzultace. Díky mobilní poradně již není domluva vázaná pouze na konzultační hodiny brněnské pobočky, tzn. čas konzultace je domluven dle možností klienta. Přijít však stále může klient i osobně, a to každé úterý či čtvrtek. I v takovém případě je však lepší se objednat na uvedeném mobilním telefonním čísle.

V případě potřeby pomoci neváhejte Bílý kruh bezpečí kontaktovat.

www.bkb.cz

e-mail: bkb.brno@bkb.cz

Město Lanžhot zve děti i dospělé na
5. ročník sportovní akce

BĚH MĚSTEM

Lanžhot

MEMORIÁL
FRANTIŠKA
BARTOŠE

neděle
24. dubna 2022
na stadionu Sokolské

Časový program:

15:00 začátek registrace

(dále 15 minut před startem dané kategorie)

15:30 začátek dětských startů

16:15 start na 1.500 m

(rodinný závod pro všechny)

16:30 hlavní závod na 5.000 m

Po doběhnutí běžců - vyhlašování vítězů

medaile pro všechny malé závodníky
skákací hrad a balónky
doprovodný sportovní program

Občerstvení zajištěno **Za deštivého počasí se akce nekoná.**

Bližší informace o kategoriích, časovém programu a trasách tratí
v knihovně a na www a FB stránkách města lanžhot.

Informace z města

K předání důležitých informací slouží občanům v našem městě několik sdělovacích kanálů. Přinášíme vám přehled a odkazy, kde si informace můžete pohodlně dohledat.

Webové stránky

Stránky města Lanžhot najdete na adrese www.lanzhot.cz. V minulém roce jsme zmodernizovali design stránek a na těchto stránkách najdete kompletní přehledné informace z města.

Facebook

Na facebookových stránkách Město Lanžhot jsou zveřejňovány kulturní akce, pozvánky, fotky z kulturních a sportovních akcí, videa a veškeré důležité informace. Občané, kteří nemají facebookový profil, se můžou podívat na Facebook přes webové stránky města Lanžhot www.lanzhot.cz na úvodní straně hned dole.

Soustřeďuje veškeré důležité informace - z městského úřadu, kultury, pozvánky, informace z farnosti, sportu, prodeje, oznámení, ztráty a nálezy a jiné. Info kanál si můžete naladit v kabelové TV na kanále C7, kde jsme od 7. března 2022 zvýšili kvalitu ve vysokém rozlišení (HD) a obrazovém formátu 16:9. Info kanál najdete v podobě obrázků na webových stránkách města www.lanzhot.cz na úvodní straně hned dole.

An aerial photograph of the town of Lanžhot, showing a winding road through a residential area with many trees, surrounded by open fields and distant hills under a cloudy sky.

INFORMACE

www.lanzhot.cz

Fb město Lanžhot

The coat of arms of Lanžhot, featuring a stylized, symmetrical face or mask within a shield, with a crown-like element on top.

MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Info kanál 2

Na tomto programu jsou vysílány videa a fotky z různých akcí ve vysokém rozlišení. Tento program naladíte pouze v kabelové televizi, a to na TV kanále C6.

Aplikace V OBRAZE

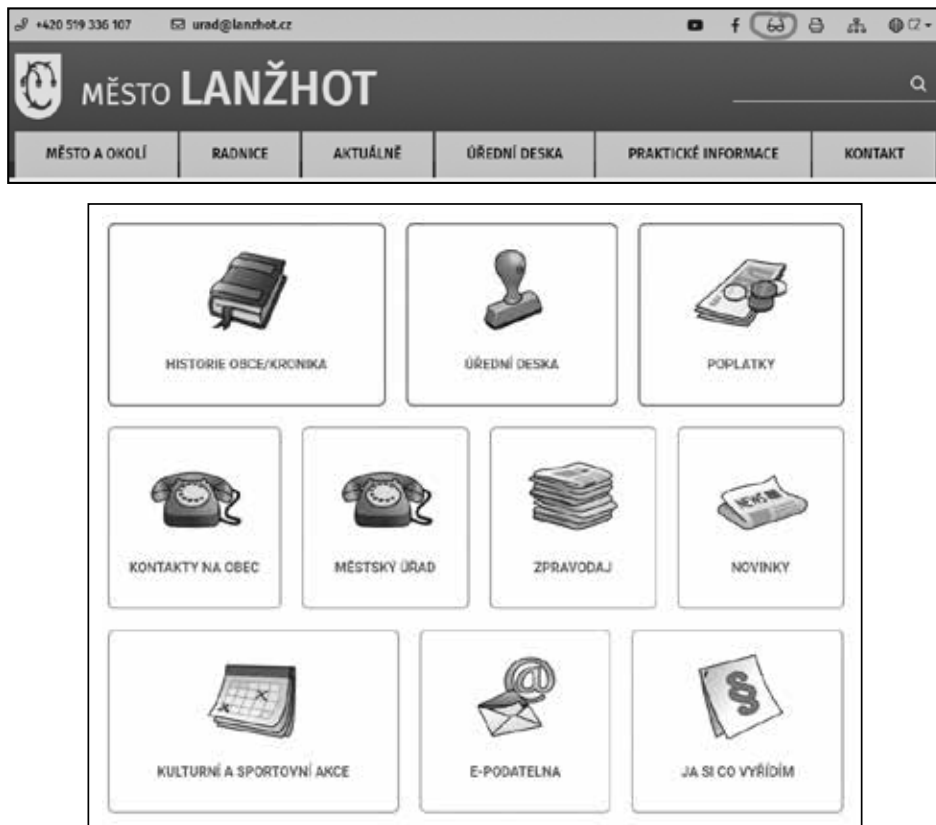
Aplikace vám přináší přehled aktivit z webu našeho města, upozorní vás na nově vložené zprávy, dozvíte se včas o pořádaných akcích, můžete si prohlédnout fotografie nebo dokumenty vyvěšené na úřední desce. Přes tuto aplikaci lze sledovat kulturní a sportovní akce, fotogalerie, aktuality, úřední desku.

K jejímu nainstalování musíte mít chytrý telefon s operačním systémem Android či iOS, přístup na internet, místo v úložišti telefonu cca 13 MB. Aplikaci stáhnete přes Google play.

Aplikace Senioři

Je zjednodušená verze webových stránek města a je koncipována tak, aby co nejlépe vyhověla starším občanům. Navigace je maximálně zjednodušená a názorná. Obsah je zobrazen velkým písmem pro lepší čitelnost. Některý obsah je možné si nechat také předčítat.

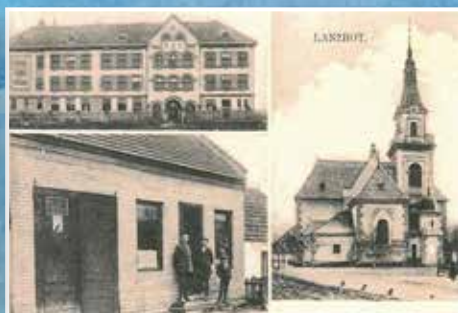
Zpravodaj Městského úřadu Lanžhot vychází čtvrtletně v nákladu 1100 ks
vydává město Lanžhot, adresa redakce Náměstí 177, 691 51 Lanžhot, IČO: 00283321
e-mail: redakce@lanzhot.cz, tel: 519 336 107, místo vydání Lanžhot
odpovědná redaktorka Kateřina Paulíková, telefon 519 336 107, e-mail: paulikova@lanzhot.cz
Redakční rada: E. Klvaňová, J. Petřlová, S. Hrubá - Markovičová, V. Hostinová, V. Tučková,
J. Malá, L. Topolanská

Vyrazujeme si právo na úpravu textů. Vyšlo: Březen 2022
Grafická úprava a tisk dodaných materiálů: Stillus s.r.o., reklamní agentura, www.stillus.cz
Registrováno Ministerstvem kultury ČR, reg. Číslo MK ČR E 11687

Uzávěrka zpravodaje 2/2022 – 17. 5. 2022

Názory dopisovatelů se nemusí shodovat s názory redakce.

Historické pohlednice

POZDRAV z LANŽHOTA

Zemědělství a živočišná výroba 60. léta 20. století

